

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Františka Švantnera a soudců JUDr. Milady Uhlířové a JUDr. Gabriely Barančíkové, v právní věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

sídlem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení], Ph.D.

sídlem [adresa]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

bytem [adresa]

zastoupený advokátem JUDr. [jméno] [jméno]

sídlem [adresa]

o zaplacení částky 32 371 192,15 Kč s přísl., o odvolání žalobce i žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 3. 2019, č. j. 13 Cm 200/2018-395,

takto:

- I. Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 3. 2019, č. j. 13 Cm 200/2018-395 se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 237 121 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud I. stupně shora uvedeným rozsudkem ve výroku I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 10 928 376,55 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení od [datum] do zaplacení, ve výroku II. žalobu ve zbytku do částky 21 442 815,60 Kč s přísl. zamítl a ve výroku III. uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení částku 155 400 Kč.

Vyšel ze skutečnosti, že se žalobce společnickou žalobou podanou dne [datum] domáhal zaplacení náhrady škody v částce 32 371 192,15 Kč vzniklé porušováním povinnosti žalovaným, v tehdejší postavení jednatele společnosti, postupovat s péčí řádného hospodáře.

Žalobce měl tvrdit, že žalovaný byl ode dne [datum] do [datum] jednatelem žalobce a měl být proto povinen vykonávat tuto funkci s péčí řádného hospodáře. Této zákonné povinnosti podle žalobce nedostal, neboť jako jednatel žalobce měl nechat v období let 2011 až 2014 za pochybných okolností proplatit faktury třetím osobám v celkové výši 28 932 709,15 Kč včetně DPH, aniž by podle žalobce k proplacení těchto faktur existoval důvod. Takto měl v roce 2011 nechat proplatit 5 faktur společnosti [právnícká osoba] v celkové výši 3 825 833 Kč, dále v tomto roce měl nechat v říjnu a v listopadu proplatit fakturu [jméno] [příjmení] a 2 faktury [právnícká osoba] obchodní, s.r.o., celkem ve výši 1 687 524 Kč. Celkem tak mělo dojít v roce 2011 k proplacení faktur v celkové hodnotě 5 513 357 Kč.

Dále měl žalovaný nechat proplatit v roce 2012 jednak 4 faktury společnosti [právnícká osoba] a jednak 5 faktur [právnícká osoba] obchodní, s.r.o. v celkové výši 6 686 735,40 Kč. Celkem tak měly být proplaceny za rok 2012 faktury v celkové hodnotě 6 686 735,40 Kč.

V roce 2013 měl žalovaný nechat proplatit 1 fakturu společnosti [právnícká osoba] a 10 faktur [právnícká osoba], obchodní, s.r.o., když poslední z nich ze dne [datum] měla být proplacena dne [datum]. V tomto roce měly být takto proplaceny faktury na celkovou částku 9 242 723,20 Kč.

V roce 2014 žalovaný měl nechat za obdobných okolností proplatit 12 faktur [právnícká osoba] obchodní, s.r.o., (2 faktury v dubnu 2014 po 516 085 Kč, 3 faktury v květnu na 402 450 Kč, na 486 552 Kč a na 388 556 Kč, 1 fakturu v červnu na částku 700 074 Kč, 2 faktury v srpnu na 521 009 Kč a 347 339 Kč a 4 faktury v září na 457 985 Kč, na 545 651 Kč, na 598 381 Kč a na 521 427 Kč). Dále měl nechat proplatit fakturu Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum]. Takto měly být v roce 2014 za pochybných okolností proplaceny faktury v celkové hodnotě 7 489 893,55 Kč.

Podle žalobce měl nedůvodnost fakturovaných částek zjistit i ve svých zprávách o daňové kontrole ze dne 5. 2. 2016 č. j. 125461/16/2211-60562-304025 a č. j. 208728/16/2211-60561-309950 i Finanční úřad pro Jihočeský kraj, Uzemní pracoviště ve [obec] (dále též zkráceně finanční úřad).

Na základě shora uvedených skutečností měl být žalobce povinen uhradit finančnímu úřadu penále za neodvedené DPH ve výši 755 379 Kč a dále úroky z prodlení za pozdní úhradu DPH v celkové výši 525 914 Kč.

Dále měl být žalobce povinen zaplatit finančnímu úřadu penále za neoprávněné snížení daně z příjmu právnických osob ve výši 704 444 Kč a úroky z prodlení za pozdní úhradu daně z příjmu právnických osob v celkové výši 1 252 746 Kč. Celkem tak žalobce měl na penále a úrocích z prodlení uhradit finančnímu úřadu částku 3 438 483 Kč.

Vzhledem k tomu, že daňová kontrola měla proběhnout pouze do konce září, potom byly podle žalobce nadbytečné diskuse ohledně fakturovaných částek v říjnu 2014. Případnou námitku promlčení podle žalobce nebylo možno akceptovat, když druhý jednatel žalobce se měl dozvědět o uvedeném jednání žalovaného až z výsledku daňové kontroly ze dne [datum]. Řízení u finančního úřadu mělo trvat 2 roky, tedy až po odhalení finančním úřadem činnosti žalovaného se žalobce mohl dozvědět o vzniku škody, její výši a o tom zda za ni žalovaný odpovídá.

Podle žalobce tak žalovaný měl uvedeným jednáním porušujícím povinnost péče řádného hospodáře žalobci způsobit vymáhanou škodu ve výši 32 371 192,15 Kč.

Soud I. stupně posuzoval i důvodnost obrany žalovaného, podle něhož s [jméno] [příjmení] st. založili v roce 2010 žalující společnost speciálně proto, aby prodával zemědělské stroje značky [příjmení] v České republice. Tyto zemědělské stroje má vyrábět německá společnost, kde má působit [jméno] [příjmení]. Jeho obchodní podíl v žalobci měl činit 70 % a podíl žalovaného měl činit 30 %. Žalovaný i [jméno] [příjmení] měli být od vzniku společnosti jednatelem žalobce se samostatným jednatelem oprávněním, a však pouze žalovaný se od vzniku žalobce měl starat o její fungování a rozvoj, tj. o obchody, měl navazovat obchodní kontakty a vyhledávat příležitosti. Také pouze on měl komunikovat se [právnícká osoba] v Německu a naopak [jméno] [příjmení] pro žalobce podle žalovaného nečinil nic a měl se omezit pouze na každoroční schvalování účetní závěrky, hospodářského výsledku a odměn pro žalovaného jako jednatele. Podle žalovaného v letech 2011 až 2017 dosahoval žalobce ročního obrátu 80 000 000 až 110 000 000 Kč, čehož podobné firmy na českém trhu nedosahovaly. To přes skutečnost, že po kupujících měly být požadovány platby předem. Žalovaný proto měl po zvážení uzavřít dne [datum] zprostředkovatelskou smlouvu se společností [právnícká osoba] a následně se [právnícká osoba] obchodní, s.r.o. a F.E.Z.N. obchodní, s.r.o. a tyto postupně pro žalobce měly obstarávat obchodní případy, za což jim měly být vypláceny fakturované odměny, jež jsou předmětem tohoto řízení. O činnosti těchto společností měly svědčit zejména prohlášení Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] činnost nebyla předstírána, jak k tomu dospěl ve svých zprávách o daňové kontrole finanční úřad. Podle žalovaného jako jednatel žalobce nesouhlasil se stanoviskem finančního úřadu a se závěrem finanční kontroly, avšak opravný prostředek proti rozhodnutí finančního úřadu o platebních výměrech nepodal, když nechtěl řízení a zásahy finančního úřadu do společnosti dále protahovat. Podle obrany žalovaného je nárok žalobce promlčen a za případnou škodu by měl být odpovědný též [jméno] [příjmení], který jako jednatel musel z titulu své funkce škodu také způsobit.

Soud I. stupně měl z hlediska skutkového vycházet ze zjištění, v podstatné části totožného se zjištěními finančního úřadu.

Podle soudu I. stupně od vzniku žalobce do dne [datum] funkci jednatele žalobce zajišťoval v podstatě pouze žalovaný, jenž měl mít na starosti chod žalobce dovnitř i na venek. Objednávky strojů a jejich dodání ze SNR do ČR měl činit pouze on. Druhý společník a jednatel žalobce měl podle soudu I. stupně zjistit nesprávné proplácení předmětných faktur za zprostředkování až v souvislosti s výsledky daňové kontroly, tedy až v roce 2016.

V souladu se zprávami o daňové kontrole ze dne [datum] měl soud I. stupně za daných okolností považovat za nedůvodné vystavování a proplácení shora uvedených předmětných faktur za zprostředkovatelské služby, vzhledem k tomu, že podle soudu I. stupně k žádnému zprostředkování nedošlo. Proto podle soudu I. stupně došlo po dodatečné úhradě daně z příjmů právnických osob a DPH i k vyměření obou sankcí z těchto daní žalobci.

Podle soudu I. stupně poslední faktury [právnícká osoba] obchodní s.r.o. z října roku 2014 nebyly předmětem finanční kontroly, jak vyplývá ze shodného prohlášení účastníků i nepřímo z obou zpráv o daňové kontrole.

Soud I. stupně se neztotožnil s návrhem žalovaného na doplnění dokazování zejména fakturami právnických osob - kupujících předmětné zemědělské stroje. Neprovedl ani spis Policie České republiky, Územního odboru [obec], č. j. KRPC [číslo] P5/ČJ-217 [číslo] a rozhodnutí o odložení trestního řízení. Podstatné shledával zejména obě zprávy o daňové kontrole, když policie má pro svou činnost nastaveny trestním zákonem jiná kritéria, než jsou dána ve správním a zejména v civilní řízení. Poukázal na skutečnost, že posouzení toho, zda se žalovaný choval jako řádný hospodář postačuje i nedbalostní jednání, když žalovaný podle soudu I. stupně např. nekontroloval, zda údajní zprostředkovatelé pro žalobce skutečně provedli fakturované činnosti.

V trestním řízení je třeba podle soudu I. stupně u majetkových trestných činů obvykle prokázat úmyslné jednání. Po provedeném dokazování soud I. stupně základní skutkový závěr přejal z obou uvedených zpráv o daňové kontrole finančního úřadu. Nahlížel na smlouvy o zprostředkování, jako na smlouvy fiktivní a faktury třetích osob proplacené žalobcem v celkové hodnotě 27 541 209,15 Kč shodně s finančním úřadem nepovažoval za důvodně a účelně proplacené, když žalobce byl fakticky zprostředkovatelem prodeje strojů vyrobených v SRN.

Z hlediska skutkového k možnému promlčení nároku, pak je podle soudu I. stupně zřejmé, že žalobce podal žalobu u soudu dne [datum]. Od vzniku žalobce nejméně do [datum] (zprávy o daňových kontrolách) se druhý společník a jednatel žalobce [jméno] [příjmení] jako jednatel žalobce o společnost nezajímal a [jméno] [příjmení] se dověděl o údajném nelegální činnosti žalovaného v podobě fingovaného zprostředkování obchodu pro žalobce prostřednictvím třetích osob ze zpráv finančního úřadu.

Po právní stránce soud I. stupně vycházel z § 3028 odst. 3 věta první nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. platného od [datum] (dále jen NOZ) s tím, že právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti uvedeného zákona, tj. vztahy vzniklé před 1. lednem 2014 a případné nároky z nich musí být posuzovány podle staré právní úpravy občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. platného do [datum] (dále jen [příjmení]) a podle obchodního zákoníku č. 513/1991 Sb. platného také do [datum] (dále jen obchod. zák.) pro vztahy vzniklé do [datum].

Soud I. stupně otázky případné náhrady škody žalovaného posuzoval podle § 135 odst. 2, podle § 194 obchod. zák., jakož i podle § 373 a násl. obchod. zák.

Jednání a vztahy vzniklé po [datum] posuzoval podle § 52 odst. 1 a násl. zákona o obchodních korporacích (ZOK), podle § 1872 NOZ a podle § 2894 a násl. NOZ. Konstatoval, že k obecným předpokladům povinnosti k náhradě škody patří protiprávní úkon a vznik škody v příčinné souvislosti s ním při domněnce nedbalosti postupu žalovaného tehdejšího člena voleného orgánu, při němž nejednal s péčí řádného hospodáře. Podle soudu I. stupně z obou uvedených zpráv finančního úřadu vyplývá, že žalovaný jakožto jednatel uhrazoval faktury, za nimiž však nebyla skutečná zprostředkovatelská činnost.

Podle soudu I. stupně proplacením práce, která nebyla uskutečněna, žalovaný porušil, jakožto jednatel, povinnost počínat si s péčí řádného hospodáře v rámci nakládání s majetkem žalobce a je dána příčinná souvislost mezi proplacením faktur za neexistující činnost a úbytkem finančních prostředků na straně žalobce. Soud I. stupně konstatoval naplnění podmínek § 2911 NOZ v případě nedbalého postupu žalovaného, jestliže v rámci hospodaření a majetkem žalobce nevěnoval tomuto řádnou péči.

Podle soudu I. stupně odpovědnost žalovaného k náhradě škody lze dovodit ve vztahu k jeho jednání do [datum]. Konstatoval, že v případě žalovaného se jednalo o jednatele, jehož jednatelská oprávnění nebyla nikterak omezená a mohl tedy při zastupování žalobce působit samostatně dle svého vlastního přesvědčení. Žalobce sice měl ustanoveny 2 jednatele se samostatným jednatelským oprávněním, kdy funkci jednatele fakticky prováděl pouze žalovaný a druhý jednatel [jméno] [příjmení] tuto činnost minimálně do vydání rozhodnutí finančního úřadu nevykonával. Žalovaný podle soudu I. stupně jednal bez omezení a bez dalšího ovlivnění druhým jednatelem při jednání s finančním úřadem a mohl proti jeho rozhodnutí podat odvolání, což neučinil. [příjmení] žalující společnosti ve správním řízení před finančním úřadem byla podle soudu I. stupně vlastně beze zbytku obranou samotného žalovaného, neboť vycházela ze stejných skutkových okolností vytvořených žalovaným, do kterých žalobce nezasahoval. Proto byly i pro dané soudní řízení významné skutkové okolnosti zjištěné finančním úřadem, z nichž soud I. stupně rovněž vycházel.

Povinnost k náhradě škody se podle soudu I. stupně vztahuje jak k fakturám, neboť jejich proplacením vznikla žalobci škoda, tak i k sankčním nárokům finančního úřadu, které by nevznikly, pokud by žalovaný nezákonně nejednal.

Ve vztahu k odpovědnosti žalovaného za proplacení tří říjnových faktur roku 2014, potom je podle soudu I. stupně zřejmé, že všechny tři platby jsou navazující na předchozí platby v roce 2014 z hlediska časového sledu, výše a subjektu, kterému byly propláceny. Jde o shodné jednání zjištěné soudem, jež bylo popsáno i finančním úřadem za období do konce září roku 2014. Podle soudu I. stupně žalobce, ač ve skutečnosti fungoval jako zprostředkovatel, platil na základě postupu žalovaného z ročních tržeb více než 10 % za zprostředkování obchodních vztahů k třetím osobám, ačkoli tato činnost patřila z 97 % do náplně jeho činnosti. Proto nutnost provádění takovýchto plateb se soudu I. stupně jevila jako krajně nepravděpodobná. Dokonce i za situace, jestliže by tvrzení zprostředkovatelé opravdu prováděli deklarovanou činnost, přesto by se nejednalo o účelné platby a žalovaný se i z tohoto pohledu nechoval jako řádný hospodář.

[obec] hospodářské výsledky žalobce za dobu jednatelství žalovaného soud I. stupně respektoval s tím, že jestliže by nebylo zbytečných faktur zprostředkovatelů, byly by hospodářské výsledky žalobce znatelně lepší. Žalovaný podle soudu I. stupně porušil právní povinnost jednatele žalobce řádně a hospodárně vykonávat hospodářskou činnost žalobce. Tím, že nechal proplácet faktury, za kterými se neskrývala účelná zprostředkovatelská činnost, podle soudu I. stupně způsobil úbytek finančních prostředků žalobce, jenž byl v příčinné souvislosti s tímto zbytečným proplácením faktur.

Ve vztahu k námitce promlčení žalovaného nároku soud I. stupně vycházel zejména z § 387 a násl. obchod. zák. a konstatoval, že podle § 398 obchod. zák. u práva na náhradu škody běží promlčecí doba ode dne, kdy se poškozený dozvěděl nebo mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. U skutků posuzovaných podle NOZ soud I. stupně konstatoval, v souladu s § 620 odst. 1 NOZ, že okolnosti rozhodné pro počátek běhu promlčecí lhůty u práva na náhradu škody zahrnují vědomost o škodě a o osobě povinné k její náhradě. V souladu s § 629 odst. 1 NOZ promlčecí lhůta trvá 3 roky.

Ve vztahu k nárokům žalobce na náhradu škody v podobě uhrazených faktur za období roku 2011 až 2013 je podle soudu I. stupně zřejmé, že poslední faktura ze dne [datum] na částku 1 727 555 Kč byla uhrazena dne [datum]. Žaloba byla podle zjištění soudu I. stupně doručena soudu až dne [datum]. Za toto období je třeba podle soudu I. stupně promlčení posuzovat ve smyslu § 3028 odst. 3 NOZ dle staré právní úpravy podle obchodního zákoníku a zejména podle jeho § 398 obchod. zák., kdy počátek běhu promlčecí doby začne běžet tehdy, kdy se žalobce mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Jestliže je žalobce právnickou osobou, mohl se podle soudu I. stupně kvalifikovaným způsobem o škodě dozvědět tehdy, kdy se o ní mohl dozvědět zejména její statutární orgán. Podle soudu I. stupně jestliže měl škodu způsobit žalovaný jako jeden z jednatelů, potom vědomost o škodě žalobce počíná tehdy, kdy se o škodě mohl dozvědět druhý z jednatelů, tedy [jméno] [příjmení], a to krátce po vyúčtování prvních faktur, kdy by jmenovaný mohl zjistit, že žalobce vynakládá nemalé prostředky na něco, co nemá z hlediska jeho podnikatelského zaměření hospodářský důvod. [jméno] [příjmení] se tak podle soudu I. stupně mohl již v roce 2011 dozvědět o tom, že zde dochází ke zbytečným platbám a již v roce 2011 mohl žalobce v zastoupení druhým jednatelem podat proti žalovanému žalobu na náhradu škody. Protože poslední faktura za léta 2011 až 2013 byla proplacena dne [datum] a žaloba byla podána až [datum], tak od poslední platby do zahájení řízení uplynulo více nežli 4 roky, a z tohoto důvodu je podle soudu I. stupně nárok na náhradu škody v podobě náhrady za proplacení shora citovaných faktur za toto období promlčen.

Jiná je podle soudu I. stupně situace u proplacených faktur za rok 2014, kdy je nutno vycházet z § 620 odst. 1 NOZ, neboť první faktura v roce 2014 byla zaslaná žalobci [právní osoba] obchodní s.r.o. až z [datum]. Podle soudu I. stupně počátek běhu promlčecí lhůty je vázán na

vědomost poškozeného o škodě a škůdci, nikoliv na pouhou skutečnost, kdy se tento mohl dozvědět o škodě a škůdci. Jestliže se o možné škodě na základě neoprávněně vyplacených faktur za rok 2014 žalobce prostřednictvím druhého jednatele dozvěděl až po [datum] z výsledků finanční kontroly a žaloba byla podána za dva roky v roce 2018, stalo se tak podle soudu I. stupně v tříleté promlčecí lhůtě. Nárok žalobce na náhradu škody ve výši uhrazených faktur za rok 2014 není podle soudu I. stupně promlčen, stejně jak není promlčeno právo na náhradu škody v souvislosti s újmou utrpěnou žalobcem v podobě sankčních plnění vyúčtovaných finančním úřadem (vyúčtované penále a úroku z prodlení za pozdní platby DPH a daně z příjmu právnických osob).

Jestliže žalovaný poukazoval na porušování povinností i druhým jednatelem, soud I. stupně konstatoval, že z hlediska solidární odpovědnosti jednatelů si poškozená společnost mohla vybrat dle § 293 obchod. zák., § 2915 odst. 1 NOZ, a § 1872 odst. 1 NOZ jednoho ze solidárních dlužníků, na němž bude požadovat uhrazení škody. Z těchto důvodů soud I. stupně vyhověl žalobě, pokud se jedná o náhradu za proplacené faktury [právnická osoba] obchodní, s.r.o. a Ing. [jméno] [příjmení], jež byly uplatněny a proplaceny v roce 2014, celkem ve výši 7 489 893,55 Kč a dále v náhradě za platby finančnímu úřadu v podobě penále za neodvedení DPH ve výši 753 379 Kč a za úroky z prodlení za pozdní úhradu DPH ve výši 725 914 Kč, dále za penále za neoprávněné snížení daně z příjmu právnických osob ve výši 704 444 Kč a úroky z prodlení za pozdní úhradu daně z příjmu právnických osob v celkové výši 1 252 746 Kč, celkem v částce 10 928 376,55 Kč s přísl. Ve zbytku v částce 21 442 815,60 Kč s příslušenstvím žalobu pro promlčení nároku zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 142 odst. 2 o. s. ř. poměrně podle úspěšnosti účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se včas odvolal žalobce do výroku II. a III. z důvodu nesprávných závěrů skutkových i právních týkajících se promlčení uplatněného nároku a domáhal se v této části jeho změny a vyhovění návrhu. Odvolal se také žalovaný do výroku I. a III. z důvodů nesprávných skutkových zjištění i nesprávného právního posouzení věci s tím, aby byl rozsudek v této části zrušen a věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém odvolání poukázal na skutečnost, že:

a) Sám žalovaný se bránil tvrzením, že druhý jednatel se o hospodaření žalobkyně zajímal a o účtování věděl. Podle žalobce druhý jednatel vykonával pravidelnou kontrolu účetnictví,

b) podle žalobce strany shodně netvrdily, že by od vzniku žalobce do dne [datum] funkci jednatele žalobce zajišťoval v podstatě pouze žalovaný. Žalobce poukázal na svá tvrzení podle nichž jednatel [jméno] [příjmení], nehovoří česky, přičemž role jednatelů byly rozděleny tak, že žalovaný jednal za žalobkyni v záležitostech na území ČR, při nichž žalobce vstupoval do kontaktu s česky mluvícími osobami a orgány, tj. zejména se zákazníky, s českými veřejnými orgány a s osobami vedoucími účetnictví žalobce. [jméno] [příjmení] na území ČR fyzicky nepobýval a byl zodpovědný za aktivity žalobce vůči německy mluvícím osobám, zejména pak za komunikaci s výhradním dodavatelem žalobce s německou [právnická osoba] Agrartechnik GmbH a zajistil pro žalobce bonusy z obratu a řešil problémy mezi žalobcem a jeho výhradním dodavatelem atd. To neznamená, že by druhý jednatel nic nedělal a žalobce měl v podstatě pouze jednoho jednatele. To, že druhý jednatel nevykonával svou činnost na území České republiky, ještě neznamená, že nevykonával činnost na území SRN,

c) žalovaný podle žalobce vytvořil komplex fiktivních dokumentů k zakrytí svého závažného jednání a jeho odhalení tak bylo pro žalobce, resp. jeho druhého jednatele, velmi obtížné, o čemž svědčí fakt, že jen finančnímu úřadu trvalo v rámci daňové kontroly téměř dva roky, než odhalil, že příslušné dokumenty jsou falza (a že tudíž na základě nich vystavené faktury za údajné zprostředkování jsou fiktivní a jejich úhradou vznikla žalobkyni škoda), přičemž k tomuto

odhalení musel finanční úřad mimo jiné přezkoumat podpisy na jednotlivých listinách, vyslechnout svědky vypovídající o tom, že listiny nepodepsali či je podepsali, ale listiny připravil žalovaný a oni je pouze podepsali, aniž by podrobněji ověřovali údaje v nich uvedené apod.,

d) vedené odhalení tohoto skutečného stavu týkajícího se fingovaných smluv s různými zprostředkovateli, předávacích protokolů, faktur, analýz trhu apod. nemohl před ukončením šetření finančního úřadu učinit druhý jednatel nepůsobící na území České republiky a nehovořící česky,

e) pokud by se druhý jednatel o hospodaření žalobce nezajímal, potom by žalovaný nevytvářel důmyslný systém proplácení fiktivních faktur k zakrytí závadného jednání před druhým jednatelem. Žalovaný dobře věděl, že se druhý jednatel o hospodaření žalobkyně zajímá. Žalobce zdůraznil, že závadné jednání žalovaného neodhalila ani účetní žalobce ani externí účetní společnost zpracovávající účetní závěrky a daňová přiznání,

f) závadné jednání žalovaného nebylo snadno odhalitelné, když se žalovaný snažil své jednání zamaskovat,

g) druhý jednatel a společník, [jméno] [příjmení] považoval žalovaného za partnera, kterému přirozeně důvěřoval, a proto s ním nejednal jako s podvodníkem a neposílal na něho kontroly, nesledovat jej a nevyslýchal svědky, jak to činil finanční úřad. Bylo pro něho obtížné odhalit závadné jednání žalovaného z území SRN,

h) pokud jde o počátek subjektivní promlčecí doby, měl se soud I. stupně v daném případě dle názoru žalobkyně zabývat v souladu se soudní judikaturou a odbornou literaturou především odhalitelností závadného jednání žalovaného a předvídatelností závadného jednání žalovaného, čímž se však soud I. stupně nezabýval. Žalovaný, jehož tížilo ohledně námitky promlčení břemeno tvrzení a důkazní břemeno podle žalobce neuvedl ani žádná tvrzení, že jeho závadné jednání bylo pro žalobce snadno odhalitelné a předvídatelné. Podle žalobce v průběhu řízení tak nebylo žalovaným žádným způsobem prokázáno promlčení žalovaného nároku a s ohledem na skutkové okolnosti daného případu lze jen stěží uvažovat o tom, že by žalobci v daném případě uplynula subjektivní promlčecí doba,

ch) jestliže žalovaný v průběhu odvolacího řízení předložil znalecký posudek ústavu [právníká osoba] zejména ohledně okolností sjednávání provizí v rámci zprostředkovatelských smluv, tento důkaz je podle žalobce nepřijatelný, neboť mohl být předložen do dne vyhlášení napadeného rozsudku. Pokud bylo argumentováno odložením trestní věci orgány policie v řízení proti oběma jednatelům prověřovaným v souvislosti s možným porušováním smluvně převzaté povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek a tím jinému způsobit škodu velkého rozsahu, žalobce předložil usnesení Okresního státního zastupitelství ve [obec] sp.zn. [číslo] 2018 ze dne [datum] rušící předmětné rozhodnutí policejního orgánu s tím, aby bylo pokračováno v prověřování věci.

Žalovaný své odvolání do výroků I. a III. doplnil s poukazem na odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e), f) a g) o. s. ř. a navrhl rozsudek zrušit a věc vrátit soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Podle žalovaného:

1) Soud I. stupně nemohl při zjišťování skutkového stavu vycházet ze zpráv finančního úřadu o provedených daňových kontrolách s poukazem na závěry Nejvyššího soudu České republiky v rozhodnutí sp.zn. 21 Cdo 3005/2011 ze dne 19. 2. 2013,

2) soud I. stupně se neměl spoléhat na závěry daňové správy, když žalobce a žalovaný nejsou jeden subjekt, přičemž rozhodnutí soudu I. stupně nezohledňuje specifika řízení před finančním úřadem,

- 3) žalobce s výměry finančního úřadu nesouhlasil, ale raději zaplacením ukončil vyšetřování prováděné pracovníky daňové správy, když daňový poradce Ing. [jméno] [příjmení] dal doporučení odvolání nepodávat. Žalovaný nemohl vědět, že v průběhu dalších šetření finančního úřadu vyjde najevo, že [jméno] [příjmení] příjmy nedaní, ani nemohl vědět, co vyšetří Policie ČR,
- 4) neuspěje odkazování na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 3005/2011 ze dne 19. 2. 2013, v němž se hovoří o příjemci platebního výměru, kterým však žalovaný není. Žalovaný poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 28 Cdo 223/2014 ze dne 16. 7. 2014, podle něhož nasvědčovala-li v řízení učiněná zjištění tomu, že správní orgán ve svém rozhodnutí opomněl zohlednit okolnosti stěžejní pro řešení rozhodující otázky povahy pozemků, potom není důvodu soudům vytýkat, že se nepřidržely právního hodnocení věci správním orgánem, což lze přitom mít za zcela souladné i s ustanovením § 135 odst. 2 o. s. ř., ukládající soudu (nejedná-li se o rozhodnutí o spáchání přestupku, správního deliktu či rozhodnutí o osobním stavu) vycházet z rozhodnutí správního orgánu, nikoliv však akceptovat jím učiněné závěry bez ohledu na to, zda lze o jejich správnosti důvodně pochybovat,
- 5) žalovaný poukázal na to, že soudu I. stupně předkládal tvrzení a důkazy ke svému tvrzení, proč neobstojí rozhodnutí daňové správy učiněné vůči žalobkyni,
- 6) žalovaný poukazoval na chyby v hodnocení důkazů provedených ve správním řízení pracovníky finančního úřadu a zejména předkládal čestná prohlášení Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. Šacha a Ing. [příjmení],
- 7) obchodní spolupráce žalobce a společností zastupovaných uvedenými osobami se rozhýbala na základě impulzu [jméno] [příjmení]. Každý z nich [jméno] [příjmení] označil jako iniciátora obchodů a obchodní spolupráce, pracovníka marketingu a také jako osobu, která čas od času ověřovala, zda jsou zákazníci spokojeni,
- 8) každý z výše označených pracovníků potvrdil, že se s ním [jméno] [příjmení] scházela, aby předávala informace o aktuální nabídce, informační materiály a prospekty o produktech prodávaných žalobkyni. Žalovaný dále poukazoval na fakt, že tyto osoby vypovídaly jak před finančním úřadem, tak před Policií ČR a opět potvrdily, že [jméno] [příjmení] s nimi jednala, předávala jim propagační materiály o značce [příjmení] a podporovala spolupráci na takové úrovni, že nešlo jen o nahodilé obchodní případy, ale o trvalé a systematické objednávky,
- 9) žalovaný také vysvětloval, proč nelze uvěřit výpovědi [jméno] [příjmení] před finančním úřadem, na jejíž výpovědi finanční úřad jistě své rozhodnutí postavil,
- 10) žalovaný poukazoval také na fakt, že vyšetřování proti žalovanému iniciované finančním úřadem bylo pol. orgánem odloženo a že se stát obžaloval [jméno] [příjmení] z TČ neodvedení daně právě z faktur, které jsou přičítány v tomto řízení žalovanému k tíži,
- 11) Finanční úřad ve [obec] a soud I. stupně soud I. stupně jsou podle žalovaného jediní, kteří uvěřili, že [jméno] [příjmení] ani [právnícká osoba] obchodní, s.r.o., S.M.Z.L. obchodní, s.r.o. a [právnícká osoba] žádnou zprostředkovatelskou činnost nevykonávali, ačkoliv roční obrát žalobkyně byl abnormálně vysoký, ačkoliv zprostředkování obchodů potvrdili samotní zprostředkovatelé zákazníci, tj. společnosti [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] o označili přitom [jméno] [příjmení] za zprostředkovatele a ačkoliv se stát ze zaplacené odměny za zprostředkovatelskou činnost domáhá zaplacení daně z příjmů,
- 12) [jméno] [příjmení] státní orgány popohnaly k trestní odpovědnosti za neodvedení daně, ačkoliv policie vyšetřování žalovaného odložila a věc hodnotí zcela jinak,
- 13) žalovaný soudu I. stupně vytýkal nekritické převzetí závěrů daňové správy o skutkovém stavu, ačkoliv mu to zákon nejenže neukládá, ale dokonce mu to podle žalovaného v ustanovení § 153 o. s. ř. zapovídá. Nálezací soud se podle žalovaného dopustil nesprávného právního hodnocení, které mělo vliv na správnost rozhodnutí. Podle žalovaného soud I. stupně nehodnotil některá

tvrzení žalovaného a provedené důkazy a skutkový základ zjištěný soudem nemůže obstát a s ním ani napadené rozhodnutí. Žalovaný tak postrádá zejména hodnocení tvrzení žalovaného, že proběhlou zprostředkovatelskou činností potvrdil Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] [obec], Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] a.s., Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] [obec] a.s. a Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba], s.r.o., k čemuž žalovaný předložil důkazy představované čestnými prohlášeními Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. Šacha a Ing. [příjmení] a protokoly o jejich výsledcích před finančním úřadem, jejichž provedení soud I. stupně opomenul zhodnotit a jeho rozhodnutí není proto přezkoumatelné. Zdůraznil, že se také finanční úřad dopustil chyb při hodnocení těchto důkazů,

14) podle žalovaného nebylo možno například označit za nevěrohodné čestné prohlášení Ing. Šacha ze [právnícká osoba], s.r.o. proto, že měl tvrdit, že s žalobkyní obchodoval až po setkání se [jméno] [příjmení], byť jmenovaný v čestném prohlášení výslovně uvádí, že proběhlo několik obchodů nahodile ještě před rokem 2014. Když finanční úřad zjistil několikero dodávek v předchozích letech, ohodnotil čestné prohlášení Ing. Šacha, podle žalovaného nedůvodně, jako nevěrohodné a účelové. Z takového postupu pracovníků finančního úřadu je zřejmé, že čestné prohlášení nehodnotil pečlivě, anebo se dopustili zjednodušeného závěru za účelem dosažení odvodu do státního rozpočtu. Stejně tak zkratkovitá jsou stanoviska finančního úřadu k čestným prohlášením Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. [příjmení], když je finanční úřad opět hodnotí jako nevěrohodná či účelová,

15) účelovost nelze podle žalovaného spatřovat, jak to činí finanční úřad, v tom, že čestná prohlášení byla, „dodatečně“ zpracována žalovaným, když svá prohlášení jmenovaní jako pravdivá podepsali a potvrdili při svých výsledcích před finančním úřadem. Podle žalovaného se nabízí otázka, zda vůbec existuje důkaz, který by mohl žalovaný předložit, aby finanční úřad přesvědčil o tom, že [jméno] [příjmení] zprostředkovala žalobkyni obchody se společnostmi [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba], když o tom průběžně jednala s jmenovanými Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] [obec], s Ing. [příjmení] ze [právnícká osoba] a.s., s Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba] [obec] a.s. a s Ing. [jméno] [příjmení] ze [právnícká osoba], s.r.o.,

16) podle žalovaného čestná prohlášení hodnotil jinak finanční úřad a jinak policie, oba s rozdílnými závěry. Soud se měl tímto rozporem zabývat a skutkový stav měl sám zjistit,

17) zjišťování skutkového stavu soudem žalovaný vytkl, že se finanční úřad a soud spokojili s tím, jestliže při výslechu před finančním úřadem [jméno] [příjmení] tvrdila, že žalovaného ani žalobkyni nezná, nic nedělala, o ničem neví a podpisy nejsou její,

18) podle žalovaného nevěděl, že jmenovaná bude vypovídat v tom smyslu, že vše popře,

19) žalovaný postrádá v odůvodnění napadeného rozhodnutí hodnocení tvrzení a důkazů předložených žalovaným k obrátům a podnikatelské činnosti konkurentů na relevantním trhu, jakož i k obrátům prodejce zn. Fliegl na Slovensku,

20) žalovaný zdůraznil, že [jméno] [příjmení] se nikdy nezajímal o zisk, který žalobkyni po přeprodeji zůstane a žalovaného neomezoval v investicích do podpory prodeje,

21) podle žalovaného objem obchodů měl pro žalobkyni a zejména pro [jméno] [příjmení] a jeho výrobní závod v Německu význam teprve poté, co je svou činností podporovala [jméno] [příjmení],

22) z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že se nalézací soud nedůvodně pouští do hodnocení toho, zda bylo zprostředkování pro žalobkyni vůbec potřebné, ač je sama zprostředkovatelem,

23) jestliže se podle žalovaného nalézací soud pustil do svých úvah, měl by také uvést, jak by podnikání žalobkyně vypadalo bez zprostředkovaných zákazníků,

24) jestliže nalézací soud nehodnotí argumenty a provedené důkazy navržené žalovaným, zejména o nárůstech prodeje zemědělské techniky, potom nemohl přesvědčivě dojít k závěru o tom, že zprostředkování neproběhlo,

25) žalovaný na svou obranu také vyložil okolnosti, které předcházely vystavení a zaplacení faktury Ing. [jméno] [příjmení] jako OSVČ. [jméno] [příjmení] jak před finančním úřadem, tak před policií vypověděl, že jako osoba samostatně výdělečně činná dodání jednoho stroje zprostředkoval. Za to mu náležela odměna. Soud pochybil, pokud nevysvětlil, proč by tomu tak být nemělo,

26) podle žalovaného uvedená rozhodnutí Finančního úřadu ve [obec] neobstojí, jestliže je zde rozhodnutí policejního orgánu, kterým bylo odloženo šetření z podnětu Finančního úřadu ve [obec],

27) nalézací soud podle žalovaného sám popřel rozdíl, pro který odmítl použitelnost trestního spisu. O to více se měl soud zabývat rozdílem v hodnocení, které provedl finanční úřad a policejní orgán. Nalézací soud, ačkoliv pro to neměl důvod, nepřihlédl k tvrzení žalovaného, že policejní orgán neshledal v jeho jednání závalu a šetření z podnětu finančního úřadu odložil,

28) podle právního názoru žalovaného soud nemůže postupem podle ustanovení § 135 odst. 2 o. s. ř. porušit svou povinnost zjistit řádně skutkový stav a bez pečlivého zkoumání a podrobného odůvodnění vybrat rozhodnutí daňové správy na úkor rozhodnutí policejního orgánu,

29) [jméno] [příjmení] působil a působí ve [právníká osoba] Agrartechnik GmbH ve [příjmení] republice Německo, která byla a je po celou dobu jediným dodavatelem zboží pro společnost [právníká osoba], a měla tak ty nejlepší předpoklady pro naprosto dokonalý přehled o činnosti své odnože působící na území České republiky a má tak současně naprosto přesné informace sloužící pro srovnání nákupních cen, prodejních cen, marží, rabatů a celkových hospodářských výsledků, kde je tak prakticky nemožné i krátkodobé, natož několikaleté, nestandardní chování ve vztahu k vykazování nepravdivých nákladů na zprostředkování obchodních případů,

30) čestná prohlášení Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. Šacha a Ing. [příjmení] soud I. stupně hodnotil jako finanční úřad, přičemž z nich učinili naprosto odlišné skutkové závěry. Policie ČR věc odložila a Finanční úřad ve [obec] rozhodnutím daň doměřil,

31) nalézací soud učinil nesprávná zjištění z účetních závěrek ohledně tržeb zvláštních výrobků a z toho důvodu žalovaný dovozuje nesprávné závěry soudu I. stupně i ve věci samé,

32) není správné ani další konstatování soud I. stupně, podle něhož, pokud by údajní zprostředkovatelé opravdu působili, potom za zjištěné situace by se nejednalo o účelné platby a proto se žalovaný nechoval jako řádný hospodář, což navazuje na konstatování soudu I. stupně v tom smyslu, že žalobce sám podnikal jako zprostředkovatel a jestliže nechal vyplatit z majetku žalobce za zprostředkovatelskou činnost třetím osobám ze svých ročních tržeb více než 10%, ač zprostředkovatelská činnost patří z 97% k náplni jeho činnosti, nutnost takových plateb třetím osobám se podle soudu I. stupně jeví krajně nepravděpodobná,

33) soud I. stupně nedostatečně zohlednil námitku promlčení, jež by se měla vztahovat též na zbytek uplatněného nároku, když soud I. stupně podle názoru žalovaného nesprávně posoudil okamžik, od něhož běží promlčení přiznaného nároku, pokud jde o promlčení posuzované podle NOZ. Podle žalovaného měl soud I. stupně vycházet ve smyslu § 619 a 620 odst. 1 NOZ ze správného určení okamžiku, kdy se oprávněná osoba o okolnostech rozhodných dozvědět mohla a měla. V projednávaném případě soud I. stupně nesprávně připustil, že promlčení běží až od okamžiku, kdy se druhý jednatel [jméno] [příjmení] skutečně o okolnostech rozhodných dozvěděl, čímž by bylo zhojeno jeho soustavné a prokázané porušování povinností jednatele společnost vést a kontrolovat chod společnosti. Pokud se [jméno] [příjmení] prostřednictvím žalobkyně nyní domáhá toho, že o přijatých fakturách, o jejich zaúčtování a o jejich proplacení

nevěděl, pak se dovolává vlastní nepoctivosti a těžit z této nepoctivosti je stav, kterému soud nesmí přiznat ochranu. To by porušovalo zásadu, na níž občanské právo stojí ve smyslu ustanovení § 6 NOZ. Uvedené by rovněž umožnilo libovolně odsunout počátek běhu promlčecí lhůty podle toho, kdy se oprávněná osoba sama rozhodne, kdy začne své právo zjišťovat. Podle žalovaného, žalobkyně se prostřednictvím svého druhého jednatele mohla a měla o zprostředkovatelské činnosti dozvědět již uzavřením každé jednotlivé smlouvy a o účtování předmětných faktur bezprostředně po jejich přijetí, nejpozději však jejich zaplacením z bankovního účtu žalobkyně. Z tohoto důvodu ke dni podání žaloby uplynuly více jak 3 roky a uplatněný nárok je kompletně promlčen,

34) jestliže podle žalovaného soud I. stupně uvažoval na straně žalovaného i o nedbalostním zavinění, potom stejnou úvahu měl aplikovat i na druhého jednatele [jméno] [příjmení], jenž je sám vinen z porušení jednatelských povinností,

35) [příjmení] [příjmení] se podanou žalobou snaží vyhnout následkům svého protiprávního jednání, pro něž je stíhán policií.

36) úvahy o solidární odpovědnosti, kdy si může věřitel vybrat, kterého dlužníka bude žalovat, je správná, ovšem není aplikovatelná, když se druhý dlužník [jméno] [příjmení] vydává za věřitele. Z uvedených důvodů připadalo v úvahu uložení povinnosti k náhradě škody oběma škůdcům společně a nerozdílně. Zdůraznil, že zájmy jednatele [jméno] [příjmení], jenž se podle žalovaného usvědčil z podílu na vzniku tvrzené škody, potažmo zájmy jeho syna [jméno] [příjmení] (jako druhého jednatele), jsou rozporné se zájmy spol. [právnícká osoba] a z toho důvodu žalobce ani jeden z jednatelů nesmí zastupovat podle § 21 odst. 4 o. s. ř. při podání této žaloby. Ze stejného důvodu trpí neplatností i plná moc udělená zastupujícímu advokátu. Předmětná žaloba je tedy od počátku neúčinný procesní úkon a soud k ní nesmí přihlížet, přičemž opak by znamenal zatížit řízení vadou, která způsobila nezákonnost soudního rozhodnutí.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal dle § 212 a § 212a o. s. ř. napadené rozhodnutí v rozsahu podaného odvolání a v tomto rozsahu též řízení, jež jeho vydání předcházelo a po provedení dokazování sdělením obsahu níže uvedených listin dospěl k níže uvedeným zjištěním a závěrům.

Z čestného prohlášení Ing. Šacha z [datum], jednatele [právnícká osoba], odvolací soud zjistil, že s žalobcem spolupracuje od roku 2014. Na přelomu roku 2013 a 2014 ho kontaktovala [jméno] [příjmení] a nabídla mu spolupráci. Dále se několikrát setkal s jmenovanou a s žalovaným.

Z čestného prohlášení Ing. [příjmení] z [datum], obchodního ředitele Agrozet [obec], odvolací soud zjistil, že s žalobcem je v kontaktu od počátku roku 2011, kdy ho kontaktovala [jméno] [příjmení], která mu představila výrobky žalobce a předala mu propagační materiály a předala mu kontakt na žalovaného a začala s ním spolupráce, když u něho byly objednávány stroje. [jméno] [příjmení] navštívila jmenovaného v roce 2011 a opakovaně mu předala propagační materiály, informovala o novinkách, sortimentu strojů a ptala se na spokojenost s dodanými stroji. V průběhu schůzek informovala o své práci pro společnost, KOVO“ a, S.Z.M.I.“ a nabízela mu zprostředkovatelské služby, jež jmenovaný nevyužil.

Z čestného prohlášení Ing. [příjmení] z [datum], vedoucího prodeje [právnícká osoba], odvolací soud zjistil, že ho v roce 2011 kontaktovala [jméno] [příjmení], představila mu stroje žalobce a kontaktovala ho s žalovaným. V roce 2011 se ještě několikrát setkal s jmenovanou, jež mu také nabízela spolupráci se společností, KOVO“, kterou odmítl.

Z čestného prohlášení Ing. [příjmení] z [datum], vedoucího střediska [právnícká osoba], a. s., odvolací soud zjistil, že od roku 2013 prodává výrobky dodané žalobcem. Kontaktovala jej [jméno] [příjmení], s níž se 2x setkal, ohledně techniky, o níž však jmenovaný z minula věděl. Dále spolupracoval s žalovaným. [jméno] [příjmení] se ptala na spokojenost s výrobky a informovala jmenovaného o nových strojích.

Z protokolu o daňové kontrole odvolací soud zjistil, že u žalobce byla dne [datum] zahájena daňová kontrola týkající se daně z přidané hodnoty za období leden 2012 - září 2014 a daně z příjmů právnických osob za období 2011 2013.

Ze zprávy o daňové kontrole č. j. 125461/16/2211-60562-304025 odvolací soud zjistil, že v rámci kontroly DPH se finanční úřad zabýval vykazovanými konkrétními zprostředkováními prodeje společnostmi [právnická osoba], F.E.Z.N. obchodní, s.r.o. a Ing. [jméno] [příjmení] a fakturováním a proplácením odměn za tyto služby. Prováděl dokazování řadou předložených listin, k nimž měl právo se daňový subjekt vyjádřit. Vyslechl rovněž [jméno] [příjmení], jež si nevzpomínala na spolupráci s žalobcem, na něhož nemá kontakt. Vypověděla, že s žalovaným nejednala jako fyzická osoba ani jako zástupce společnosti a nezajišťovala pro něho žádné obchodní kontakty. Společnosti [právnická osoba] a F.E.Z.N. obchodní, s.r.o. nezná a nevystavovala pro ně faktury. V této zprávě se finanční úřad zaměřil též na shora uvedená čestná prohlášení a na prověrku skutečného provádění vykazovaných zprostředkovatelských činností. Ve vztahu ke shora uvedeným čestným prohlášením bylo finančním úřadem zjištěno, že tato čestná prohlášení sepsal žalovaný a uvedené osoby je v souladu s tvrzením žalovaného podepsaly. Finanční úřad zjistil, že čestná prohlášení vykazují podstatné nesrovnalosti, když např. čestné prohlášení Ing. [příjmení] z [datum], vedoucího prodeje [právnická osoba], obsahuje údaj o počátku spolupráce v roce 2011 tak, aby byl souladný s uzavřenou smlouvou o zprostředkování, avšak z výpovědi jmenovaného zjistil, že se setkával s žalovaným, jakožto jednatelem žalobce již před rokem 2010, přičemž v roce 2010 jeho společnost nakoupila od žalobce zboží za cca 1,5 mil. Kč.

Na základě nedoložení žádných dokladů s výjimkou faktur o účtovaných provizích finanční úřad nemohl činit závěry o skutečném poskytování zprostředkovatelských služeb shora uvedenými tvrzenými poskytovateli zprostředkovatelských služeb, když mu nebyly předloženy doklady o faktickém poskytování těchto služeb, s výjimkou faktur svědčících o požadavcích k plnění za tvrzené poskytnutí služeb. Faktury neobsahovaly přílohy specifikující poskytované služby a popis provedených prací. Nebyly předloženy ani doklady o schůzkách žalobce se zprostředkovateli, v rámci nichž měla značnou část prací provádět [jméno] [příjmení], na niž však podle finančního úřadu žalovaný neměl kontakt a kontakt měl vycházet výlučně od jmenované. Podle zjištění finančního úřadu, z obchodních schůzek žalovaného a [jméno] [příjmení] nebyly pořizovány zápisy.

Ve vztahu ke shora uvedeným osobám, jež učinily čestná prohlášení, finanční úřad z výsledku uvedených osob zjistil, že se několikrát 2-3x do roka sešly se [jméno] [příjmení], jež jim předala informace o nových výrobcích a propagační materiály. Pokud podle finančního úřadu [jméno] [příjmení] předávala žalobci v letech 2011 2014 nějaké doklady a analýzy, jednalo se podle zjištění finančního úřadu o dokumenty a popisy výrobků zveřejňované na internetových stránkách různých společností, jako např. [právnická osoba], Zunhammer, [příjmení]. Analýza trhu vypracovaná [jméno] [příjmení] pro rok 2012 (vytisklá v roce 2015) podle zjištění finančního úřadu odkazuje na výstavy uskutečněné v roce 2014. Takovéto předkládané doklady podle finančního úřadu nepředstavovaly informace významné pro podnikatelské rozhodování žalobce o směřování podnikatelských aktivit, přičemž podle obsahu uvedené zprávy finančního úřadu byly doklady vypracovány dodatečně a účelově, aby odůvodnily výplaty provizí.

Finanční úřad nepovažoval za souladné se zákonem vystavování a proplácení zkoumaných faktur za zprostředkovatelské služby, vzhledem k tomu, že ke zprostředkování v souladu s uzavřenými smlouvami nedošlo a výdaje žalobce na tyto služby nelze považovat uhrazené odměny z hlediska daňového za položky mající vliv na výši daně. Z toho důvodu následně finanční úřad doměřil daň společně se zákonnými sankcemi.

Ze zprávy o daňové kontrole č. j. 208728/162211-60561-306950 odvolací soud zjistil, že v rámci kontroly daně z příjmů právnických osob za období 2011 2013 se finanční úřad zabýval

vykazovanými konkrétními zprostředkováními prodeje společnostmi [právnícká osoba], S.M.Z.L. obchodní, s.r.o., F.E.Z.N. obchodní, s.r.o., [právnícká osoba] a [jméno] [příjmení] a fakturováním a proplácením odměn za tyto služby. Prováděl dokazování řadou předložených listin, k nimž měl právo se daňový subjekt vyjádřit. Vyslechl rovněž [jméno] [příjmení], jež si nevzpomínala na spolupráci s žalobcem, přičemž na něho nemá kontakt. Vypověděla, že s žalovaným nejednala jako fyzická osoba ani jako zástupce žádné společnosti a nezajišťovala pro něho žádné obchodní kontakty. Společnosti F.E.Z.N. obchodní, s.r.o. nezná a nevystavovala pro ni faktury. V této zprávě se finanční úřad zaměřil též na shora uvedená čestná prohlášení a na prověrku skutečného provádění vykazovaných zprostředkovatelských činností a v souladu s žalobními tvrzeními.

Ve vztahu ke shora uvedeným čestným prohlášením bylo finančním úřadem zjištěno, že tato čestná prohlášení sepsal žalovaný a uvedené osoby je podepsaly.

Dále finanční úřad zjistil, že čestná prohlášení vykazují podstatné faktické nesrovnalosti, když např. čestné prohlášení Ing. [příjmení] obsahuje údaj o počátku spolupráce v roce 2011 tak, aby byl souladný s uzavřenou smlouvou o zprostředkování, avšak v souhrnu daňových dokladů finanční úřad zjistil doklady o objednávání strojů u žalobce již v roce 2010. Rovněž tak čestné prohlášení Ing. [příjmení] z [datum], vedoucího střediska [právnícká osoba], a. s. sice obsahuje údaj o počátku spolupráce v roce 2013 tak, aby byl souladný s uzavřenou smlouvou o zprostředkování a s vyplácením odměn, avšak v souhrnu daňových dokladů finanční úřad zjistil doklady o objednávání strojů u žalobce touto společností již v roce 2012.

Na základě nedoložení žádných dokladů, s výjimkou faktur o účtovaných provizí, finanční úřad nemohl činit závěry o skutečném poskytování zprostředkovatelských služeb shora uvedenými tvrzenými poskytovateli zprostředkovatelských služeb, když mu nebyly předloženy doklady o faktickém poskytování těchto služeb s výjimkou faktur svědčících o požadavcích k plnění za tvrzené poskytnuté služby. Faktury neobsahovaly přílohy specifikující poskytované služby a popis provedených prací. Nebyly předloženy ani doklady o schůzkách žalobce se zprostředkovateli, v rámci nichž měla značnou část prací provádět [jméno] [příjmení], na niž však podle finančního úřadu žalovaný neměl kontakt a kontakt měl vycházet výlučně od jmenované. Podle zjištění finančního úřadu z obchodních schůzek žalovaného a [jméno] [příjmení] nebyly pořizovány zápisy. [příjmení] [jméno] [příjmení] předávala žalobci v letech 2011 2014 nějaké doklady, jednalo se podle zjištění finančního úřadu o dokumenty a návody zveřejňované na internetových stránkách různých institucí, jako např. Státního zemědělského intervenčního fondu. Nejednalo se o informace významné pro podnikatelské rozhodování žalobce o směřování podnikatelských aktivit.

Jestliže měla být podle finančního úřadu společností [právnícká osoba] zpracována pro žalobce analýza trhu se zemědělskou technikou, vše nasvědčuje tomu, že tento dokument měl být vypracován až zpětně k prokazování tvrzených prací dle zprostředkovatelských smluv, když v analýze pro rok 2012 bylo pojednáváno o výsledcích hospodaření v roce 2014.

Prezentace, jež měly být předkládány žalobci pro jednotlivé roky, byly podle zjištění finančního úřadu sestaveny z internetových volně dostupných textů týkajících se technických dat strojů. Vlastní prezentací výrobků se tak ve skutečnosti uvedené prezentace nezabývaly.

Tvrzení ohledně činnosti a úkonů [jméno] [příjmení], jež se měly uskutečnit pouze za přítomnosti žalovaného a jmenované, když o těchto úkonech se nepožívaly zápisy, nemohly být, pokud o dané skutečnosti neexistoval jiný důkaz, finančním úřadem a rovněž tak ani soudem, posuzovány ve prospěch tvrzení žalovaného, když v rámci své svědecké výpovědi před finančním úřadem [jméno] [příjmení] popřela vše (spolupráci, obchodní schůzky, obchodní jednání, provedení prací atd.).

Finanční úřad nepovažoval za souladné se zákonem vystavování a proplácení zkoumaných faktur za zprostředkovatelské služby, vzhledem k tomu, že ke zprostředkování v souladu s uzavřenými

smlouvami nedošlo a za výdaje žalobce na tyto služby nelze považovat uhrazené odměny. Z hlediska daňového tyto položky nemohou vliv na výši daně. Z toho důvodu následně finanční úřad doměřil daň společně se zákonnými sankcemi.

Ze smlouvy o zprostředkování a bussiness development z [datum] odvolací soud zjistil, že byla uzavřena na dobu určitou společností [právníká osoba] jako zprostředkovatelem a žalobcem jako zájemcem, s tím, že provize pro zprostředkovatele je stanovena na částku 2 100 000 Kč + dodatečný bonus v případě, jestliže se podaří zájemci dosáhnout pomocí zprostředkovatele obratu 30 mil. Kč. Předmětem zprostředkování má být uzavírání partnerských smluv s obchodními partnery, kteří budou dále distribuovat sortiment žalobce a vyvíjet pro něho, jakožto pro zájemce, činnost spočívající v „business development“. Podstatné z hlediska předmětu sporu bylo to, že povinností zprostředkovatele bylo zprostředkovat uzavření smluv s obchodními partnery ohledně distribuce zboží, [příjmení]“ třetím osobám, dále vyvíjení činnosti spočívající v bussiness development, v rámci čehož měl zprostředkovatel zejména identifikovat a rozvíjet obchodní příležitosti zájemce, podporovat propagaci a prodej sortimentu, „[příjmení]“, konzultovat se zájemcem strategie pro vstup na nové trhy nebo strategie pro propagaci nových výrobků, sledovat průběžné výsledky a plnění plánu vzhledem k situaci na trhu a podporovat konkurenceschopnost zájemce. Zprostředkovatel měl také koučovat zájemce, jak zůstat v pravidelném kontaktu s obchodními partnery a jak existující vztahy dále rozvíjet. Měl seznamovat stávající klienty se sortimentem, „[příjmení]“ a poskytovat jim k tomu informace a měl vyvíjet jinou potřebnou činnost pro rozvoj obchodu zájemce.

Ze smlouvy o zprostředkování a bussiness development z [datum] odvolací soud zjistil, že byla uzavřena na dobu určitou [právníká osoba] obchodní, s.r.o., jako zprostředkovatelem a žalobcem jako zájemcem, s tím, že provize pro zprostředkovatele je stanovena na částku 3 150 000 Kč + dodatečný bonus v případě, jestliže se podaří zájemci dosáhnout pomocí zprostředkovatele obratu 70 mil. Kč. Předmětem zprostředkování mělo být uzavírání partnerských smluv s obchodními partnery, kteří budou dále distribuovat sortiment žalobce a vyvíjet pro něho, jakožto pro zájemce, činnost spočívající v „business development“.

Podstatné z hlediska předmětu sporu bylo to, že povinností zprostředkovatele bylo zprostředkovat uzavření smluv s obchodními partnery ohledně distribuce zboží, [příjmení]“ třetím osobám, dále vyvíjení činnosti spočívající v bussiness development, v rámci čehož měl zprostředkovatel zejména identifikovat a rozvíjet obchodní příležitosti zájemce, podporovat propagaci a prodej sortimentu, „[příjmení]“, konzultovat se zájemcem strategie pro vstup na nové trhy nebo strategie pro propagaci nových výrobků, sledovat průběžné výsledky a plnění plánu vzhledem k situaci na trhu a podporovat konkurenceschopnost zájemce. Dále měl koučovat zájemce, jak zůstat v pravidelném kontaktu s obchodními partnery a jak existující vztahy dále rozvíjet. Rovněž měl seznamovat stávající klienty se sortimentem, „[příjmení]“ a poskytovat jim k tomu informace a měl vyvíjet jinou potřebnou činnost pro rozvoj obchodu zájemce.

Ze smlouvy o zprostředkování a bussiness development z [datum] odvolací soud zjistil, že smlouva byla uzavřena na dobu určitou [právníká osoba] obchodní, s.r.o., jako zprostředkovatelem a žalobcem jako zájemcem, s tím, že provize pro zprostředkovatele je stanovena na částku 8 000 000 Kč + dodatečný bonus v případě, jestliže se podaří zájemci dosáhnout pomocí zprostředkovatele obratu 80 mil. Kč. Předmětem zprostředkování má být uzavírání partnerských smluv s obchodními partnery, kteří budou dále distribuovat sortiment žalobce a vyvíjet pro něho, jakožto pro zájemce, činnost spočívající v „business development“. Podstatné z hlediska předmětu sporu bylo to, že povinností zprostředkovatele bylo zprostředkovat uzavření smluv s obchodními partnery ohledně distribuce zboží, [příjmení]“ třetím osobám, dále vyvíjení činnosti spočívající v bussiness development, v rámci čehož měl zprostředkovatel zejména identifikovat a rozvíjet obchodní příležitosti zájemce, podporovat propagaci a prodej sortimentu, „[příjmení]“, konzultovat se zájemcem strategie pro vstup na nové trhy nebo strategie pro propagaci nových výrobků, měl sledovat průběžné výsledky a plnění plánu

vzhledem k situaci na trhu a podporovat konkurenceschopnost zájemce. Měl koučovat zájemce, jak zůstat v pravidelném kontaktu s obchodními partnery a jak existující vztahy dále rozvíjet, měl seznamovat stávající klienty se sortimentem, „[příjmení]“ a poskytovat jim k tomu informace. Dále měl vyvíjet jinou potřebnou činnost pro rozvoj obchodu zájemce.

Ze smlouvy o zprostředkování a bussiness development z [datum] odvolací soud zjistil, že byla uzavřena na dobu určitou [právní osoba] obchodní, s.r.o., jako zprostředkovatel a žalobcem jako zájemcem, s tím, že provize pro zprostředkovatele je stanovena na částku 5 400 000 Kč. Předmětem zprostředkování má být uzavírání partnerských smluv s obchodními partnery, kteří budou dále distribuovat sortiment žalobce a vyvíjet pro něho, jakožto pro zájemce, činnost spočívající v „business development“. Podstatné z hlediska předmětu sporu bylo to, že povinností zprostředkovatele bylo zprostředkovat uzavření smluv s obchodními partnery ohledně distribuce zboží, „[příjmení]“ třetím osobám, dále vyvíjení činnosti spočívající v bussiness development, v rámci čehož měl zprostředkovatel zejména identifikovat a rozvíjet obchodní příležitosti zájemce, měl podporovat propagaci a prodej sortimentu, „[příjmení]“, konzultovat se zájemcem strategie pro vstup na nové trhy nebo strategie pro propagaci nových výrobků, sledovat průběžné výsledky a plnění plánu vzhledem k situaci na trhu a podporovat konkurenceschopnost zájemce. Dále měl koučovat zájemce, jak zůstat v pravidelném kontaktu s obchodními partnery a jak existující vztahy dále rozvíjet. Měl seznamovat stávající klienty se sortimentem, „[příjmení]“ a poskytovat jim k tomu informace. Zprostředkovatel měl vyvíjet jinou potřebnou činnost pro rozvoj obchodu zájemce.

Ze společenské smlouvy z [datum] odvolací soud zjistil, že za přítomnosti notáře uzavřeli dne [datum] [jméno] [příjmení] a žalovaný uvedenou smlouvu o založení žalující společnosti, v níž oba zakládající společníci působili jako jednatele s oprávněním a povinností rozhodovat o konkrétních záměrech společnosti, zajišťovat řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vedení seznamu společníků, informovat společníky o záležitostech společnosti, na základě účetní závěrky navrhopvat rozdělení zisku nebo ztráty, tvorbu a využití fondů, rozhodovat o pravidlech vnitřní organizace společnosti a jejích změnách.

Ze znaleckého posudku [číslo] z [datum], vzniklého po vyhlášení rozsudku soudu I. stupně odvolací soud zjistil, že podle znaleckého ústavu [právní osoba] za srovnatelné období [právní osoba] Slovakia spol. s r.o. dosahovala 50% tržeb české společnosti. Podle posudku je výše sjednané provize obvyklá v daném oboru podnikání za účelem motivace zprostředkovatele, a to v jednotkách % z obrátu. Výše provize v projednávaném případě se vymkla obvyklosti pouze v roce 2013, kdy činila 15%. Jestliže se výsledky dostavily, nebylo důvodu činnost zprostředkovatele sledovat.

Odvolací soud vycházel rovněž z dalších správných skutkových zjištění učiněných soudem I. stupně uvedených v napadeném rozsudku.

Podle závěru o skutkovém stavu žalující obchodní společnost, vzniklá za účelem výroby, obchodu a služeb neuvedených v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, se v letech 2011 2014 zabývala především vytvořením sítě odběratelů výrobků, „[příjmení]“ na území ČR. Protože společník [jméno] [příjmení] měl problémy s dorozumíváním se v českém jazyce, tuto podnikatelskou činnost žalobce na území ČR vykonával, řídil a organizoval, po dohodě o zásadních záležitostech žalující společnosti s [jméno] [příjmení], žalovaný. [jméno] [příjmení] byl však činný při rozhodování o zásadních záležitostech společnosti, jakož i při rozhodování o použití zisku. Ačkoli podnikatelská činnost žalobce měla spočívat v aktivních činnostech při vytváření sítě odběratelů výrobků, „[příjmení]“ na území ČR, jakož i ve všem, co s tím souvisí (návštěvy potenciálních nových zákazníků, starost o stávající zákazníky, aktualizace a propagace nových strojů a jiných výrobků, „[příjmení]“) žalovaný v pozici tehdejšího jednatele žalobce v uvedených letech 2011 2014 uzavíral se shora uvedenými společnostmi, v nichž na různých vedoucích pozicích byla činná [jméno] [příjmení], jakož i s uvedenými fyzickými osobami,

smlouvy o zprostředkování a bussiness developmentu, jejichž cílem bylo podle obsahu smluv to, čím se zabýval žalobce, a to rozšiřování sítě odběratelů výrobků, [příjmení]“ na území ČR, jakož i vše, co s tím souvisí subsumované ve smlouvách pod činností bussiness developmentu. Za tuto činnost uvedených externích osob měly tyto osoby podle smluv zajištěny odměny řádově v milionech Kč a za dané období žalovaný nechal z titulu smluv vyplatit 289 709,15 Kč vyfakturovaných těmito osobami. Tyto smluvní provize nechal žalovaný proplatit z prostředků žalobce, ačkoli faktury na uvedené vysoké částky neobsahovaly potřebné a v jiných případech obvyklé specifikace zprostředkovateli provedených výkonů, a to ani ve formě příloh k fakturám.

Jelikož druhý tehdejší jednatel [jméno] [příjmení] v důvěře v žalovaného ani v základních rysech neprovéřoval důvod uvedených milionových výdajových položek žalobce, snižujících jeho zisk, došlo k prověřování důvodnosti fakturování uvedených provizí nárokových jako daňově odečitatelné položky až finančním úřadem v souvislosti, jak se následně ukázalo, s trestnou činností [jméno] [příjmení]. Tato v rámci prověřování věci finančním úřadem popřela svoji případnou veškerou aktivitu v rámci zprostředkovatelských smluv a bussiness developmentu, a to včetně kontaktů s žalovaným.

Jelikož v rámci řízení před finančním úřadem žalovaný nárok na plnění ze zprostředkovatelských smluv a bussiness developmentu odvozoval především z nezaznamenávaných (např. zápisy) osobních setkání s [jméno] [příjmení] bez přítomnosti třetí osoby a z jí předávaných listin, což však jmenovaná plně popírala, žalovaný upřel svoji snahu prokázat provedení nasmlouvaných prací zprostředkovateli a důvodnost vyplacení provizí k nepřímým důkazům, zejména k čestným prohlášením Ing. Šacha, Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] a Ing. Dufka. Tito potvrdili své jednání se [jméno] [příjmení], z čehož bylo dovozováno, že jmenovaná plnila za jednotlivé zprostředkovatelské společnosti nasmlouvané úkoly a společností, za něž měla jmenovaná provádět činnost, měly vzniknout nároky na provize. Stejně tak žalovaný v této složité důkazní situaci prokazoval vznik nároků zprostředkovatelů a důvodnost vyplacení provizí existencí faktur, jež měly nepřímo prokazovat, že nasmlouvané práce musely být provedeny. Finanční úřad po rozsáhlém a podrobném důkazním řízení uzavřel, že zprostředkovatelské práce nebyly zprostředkovateli v nasmlouvaném rozsahu provedeny a rovněž na základě konkrétních zjištění finanční úřad vyjádřil vážné pochybnosti o tom, zda byly prováděny zprostředkovateli i tvrzené úkony bussiness developmentu.

Jelikož nebyly naplněny podmínky pro výplaty provizí ze zprostředkovatelských smluv a bussiness developmentu, finanční úřad neshledal důvodnými v případě žalobce nárokové nákladové odečitatelné daňové položky ve výši 28 932 709,15 Kč, žalobci doměřil po skončení daňových kontrol v roce 2016 daně a sankce v celkové výši 3 438 483 Kč.

Po zopakování dokazování v uvedeném rozsahu dospěl odvolací soud k názoru, že v rámci soudního řízení o náhradu škody způsobené shora uvedeným porušením povinnosti postupu s péčí řádného hospodáře, zahájeném u soudu I. stupně dne [datum], soud I. stupně po provedeném dokazování správně dospěl ke shodným skutkovým závěrům, jako finanční orgány, proti jejichž rozhodnutí nebyly podány žalobcem opravné prostředky, a to, že za shora uvedených okolností se žalovanému důvodnost vyplacení uvedených provizí nepodařilo prokázat. Uvedený závěr vyjádřený v napadeném rozsudku o skutkovém stavu věci je správný a v této podobě zůstal platný i po provedení dokazování v řízení před odvolacím soudem, jak vyplývá z výše uvedených závěrů odvolacího soudu o skutkovém stavu věci. Z níže uvedených důvodů se odvolací soud neztotožnil s odvolací argumentací žalovaného.

Na základě závěru o skutkovém stavu, totožného se závěry finančního úřadu, soud I. stupně učinil správný právní závěr, podle něhož nedůvodným a doklady nepodloženým vyplácením uvedených fakturovaných provizí žalovaný porušil zákonem stanovenou povinnost jednat s péčí řádného hospodáře s majetkem žalobce, stanovenou obchodním zákoníkem (jak správně odůvodnil soud I. stupně pro újmu vzniklou žalobci v letech 2011 2013) a pro újmu vzniklou

žalobci po [datum] novým občanským zákoníkem č. 89/2012 Sb. (NOZ), jakož i zákonem č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (ZOK). I s tímto závěrem soudu I. stupně se odvolací soud z níže uvedených důvodů ztotožnil, když žalovaný nepochybně neměl nechat proplácet fakturované provize nedoložené patřičnými doklady a soupisy výkonů a jednak chyboval i tím, že s ohledem na předmět podnikání žalobce potřebné práce neprováděl sám, případně prostřednictvím osoby v pracovním či jiném poměru a konečně mu lze zcela zřetelně klást k tíži, že již v průběhu plnění počátečních smluv, případně po jejich skončení po uplynutí prvního roku platnosti zprostředkovatelských smluv a bussiness developmentu tuto praxi neukončil, když mu muselo být zřejmé, jaké nedostatečné výkony zprostředkovatelé podávají, když tito nerozšiřovali okruh zákazníků, ale zaměřili se téměř výlučně na kontaktování zákazníků, kteří již v minulosti nakupovali předmětné stroje, zaměřili se na nenáročné vyptávání se na jejich spokojenost, přičemž jim nosili propagační materiály a katalogy nových strojů, což by mohl činit i žalobce svými silami. Již jen jeden z uvedených důvodů by podle právního názoru odvolacího soudu stačil pro závěr o postupu žalovaného v rozporu s péčí řádného hospodáře.

Z hlediska právního soud I. stupně správně konstatoval, že právní otázky plnění ze zprostředkovatelských smluv uzavřených s účinností od [datum], tedy v době účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (NOZ), účinného od 1. 1. 2014, je nutno ve smyslu § 3028 odst. 1 NOZ posuzovat podle NOZ, na rozdíl od jednání žalovaného v letech 2011 2013, kdy podle § 3079 odst. 1 NOZ právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž mělo dojít přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, správně posuzoval podle dosavadních právních předpisů.

V otázce promlčení (lhůt a doby) případného nároku na náhradu škody vzniklé ze smluv uzavřených pro rok 2014 a vzniklých v uvedeném roce a případně v roce následujícím potom soud I. stupně správně postupoval dle § 609 a násl. NOZ, když ohledně škod vzniklých žalobci z jednání žalovaného v roce 2014 a násl. nelze aplikovat v souladu § 3036 NOZ dosavadní právní předpisy.

Po právní stránce ve vztahu k žalovanému vytýkaným jednáním uskutečněným v letech 2011 2013 soud I. stupně správně konstatoval, že běh promlčecí doby začal běžet tehdy, kdy se žalobce mohl dozvědět o škodě a o tom, kdo je povinen k její náhradě. Žalobce se kvalifikovaným způsobem mohl o škodě dozvědět tehdy, kdy se o ní mohl dozvědět její statutární orgán. Pokud měl škodu způsobit žalovaný jako jeden z jednatelů, potom vědomost o škodě žalobce počíná tehdy, kdy se o škodě mohl dozvědět druhý z jednatelů [jméno] [příjmení]. Po proplacení prvních faktur, jež nedostatečně specifikovaly tvrzené plnění, mohl [jméno] [příjmení] v roce 2011 zjistit, že žalobce vynakládá nemalé prostředky na něco, což nemá z jeho podnikatelského zaměření hospodářský důvod. V té době mohl žalobce tuto škodu vzniklou právnické osobě uplatňovat. Promlčecí doba tak započala běžet okamžikem, kdy se o vzniku škody dověděl nebo mohl v roce 2011 dozvědět [jméno] [příjmení]. Protože se tak žalobce prostřednictvím druhého jednatele mohl o své újmě dozvědět již od roku 2011, když újma byla jasně vyčíslena v penězích (proplacená výše faktur), o tom kdo jí způsobil a kdo za ni odpovídá (žalovaný), mohl žalobce v zastoupení druhým jednatelem podat proti žalovanému žalobu na náhradu škody již v této době.

Jelikož poslední faktura za léta 2011 až 2013 byla proplacena dne [datum] a žaloba byla podána až [datum], od poslední platby do zahájení řízení uplynulo více než 4 roky, jak správně konstatoval soud I. stupně. Proto je správný jeho závěr, že nárok na náhradu škody za období let 2011 2013 v podobě náhrady za proplacení shora citovaných faktur je promlčen.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalobce vyjádřená pod písm. c), d), e) a f) jeho odvolání, poukazující na to, že promlčecí doba jeho nároku na náhradu škody vzniklé v letech 2011 2013 začala běžet až po té, co se žalobce (jeho jednatel [jméno] [příjmení]) dozvěděl o závěrech k této kauze přijatých finančním úřadem. Podle odvolacího soudu neobstojí poukaz na

délku řízení před finančním úřadem, když ten zkoumal celou řadu dalších skutečností, ohledně kterých např. podával finanční úřad trestní oznámení, a to zejména zda žalobce plnil vyfakturované částky, když tyto příjmy zprostředkovatelé nepřiznávali, zda žalobce plnil na účty zprostředkovatelů a jaký byl další pohyb těchto peněz.

[příjmení] [jméno] [příjmení], jenž za společnost byl oprávněn podat žalobu na náhradu škody, byla jednodušší v tom, že mohl poměrně rychle zjistit, že jeho společník (žalovaný) nechává proplatit značné částky na velmi neurčitě a nedoloženě specifikované plnění uváděné ve fakturách, což již samo o sobě nepředstavuje jednání v souladu s povinností péče řádného hospodáře. [příjmení] [jméno] [příjmení] orientovaný v chodu společnosti mohl daleko rychleji vyžadovat po žalovaném vysvětlení, jaké konkrétní práce zadal smluvně zprostředkovatelům a jak jejich splnění prokazují a [jméno] [příjmení] současně mohl rychle posoudit, zda smlouvy o zprostředkování jsou v souladu s obchodním vedením společnosti a představují ekonomicky a celkově hospodářsky ospravedlnitelný postup, s nímž případně v rámci stanovení postupu v podnikání v minulosti souhlasil.

Po právní stránce ve vztahu k žalovanému vytykaným jednáním uskutečněným po [datum], s ohledem na shora uvedené, odvolací soud vychází shodně se soudem I. stupně z nového občanského zákoníku [číslo] 2012 (NOZ) a ze zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech (ZOK). Odvolací soud vychází zejména z ustanovení § 51 odst. 1, z § 52 odst. 1 ZOK, z § 159 odst. 1 NOZ a z § 2913 odst. 1 NOZ.

Podle § 51 odst. 1 ZOK pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.

Podle § 52 odst. 1 ZOK při posouzení, zda člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlédne k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace. Podle odst. 2 téhož ustanovení ZOK je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.

Podle § 159 odst. 1 NOZ kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky. Podle odst. 2 téhož ustanovení ZOK člen voleného orgánu vykonává funkci osobně; to však nebrání tomu, aby člen zmocnil pro jednotlivý případ jiného člena téhož orgánu, aby za něho při jeho neúčasti hlasoval. Podle odst. 3 téhož ustanovení ZOK nenahradil-li člen voleného orgánu právnické osobě škodu, kterou jí způsobil porušením povinnosti při výkonu funkce, ačkoli byl povinen škodu nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluh v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věřitel plnění na právnické osobě nemůže domoci.

Podle § 2913 odst. 1 NOZ týkající se porušení smluvní povinnosti, poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Podle odst. 2 téhož ustanovení povinnosti k náhradě se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá nezávisle na jeho vůli. Překážka vzniklá ze škůdcových osobních poměrů nebo vzniklá až v době, kdy byl škůdce s plněním smluvené povinnosti v prodlení, ani překážka, kterou byl škůdce podle smlouvy povinen překonat, ho však povinnosti k náhradě nezproští.

Z uvedené právní úpravy je zřejmé, že povinnost jednat s péčí řádného hospodáře zahrnuje ve smyslu § 52 ZOK především povinnost jednat pečlivě a v určitých případech též povinnost jednat informovaně (51 odst. 1 ZOK).

Podle právního názoru odvolacího soudu v případě, že statutární orgán poruší své povinnosti, jež stanoví současně i zákon, a to např. povinnost jednat s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 159 odst. 1 NOZ ve spojení s § 51 a násl. ZOK, je na takovéto porušení povinností voleného statutárního orgánu nutno přednostně nahlížet jako na porušení smluvní povinnosti ve smyslu § 2913 NOZ, neboť vznik funkce voleného orgánu na základě volby, jmenování či jiného povolání do funkce (§ 152 odst. 2 NOZ) a její přijetí ze strany člena voleného orgánu je nepochybně zvláštním důvodem uzavření smlouvy mezi členem voleného orgánu a touto právnickou osobou a jejich vzájemný vztah má smluvní povahu.

V daném konkrétním případě žalovaný nepochybně v rozhodné době v roce 2014 jednal jako člen orgánu obchodní korporace a jeho postup při zařizování potřeb a fungování obchodní korporace byl soudem I. stupně správně v projednávané věci posuzován z hlediska toho, zda v rozhodné době žalovaný při tomto zařizování záležitostí korporace jednal s péčí řádného hospodáře. Z tohoto důvodu, i podle odvolacího soudu, žalovaný nese důkazní břemeno tvrzení, že jednal s péčí řádného hospodáře, když prokázání plnění této základního požadavku, kladeného na člena orgánu obchodní korporace, lze po něm v projednávaném případě spravedlivě požadovat. Ani ohledně postupu v této dílčí části soud I. stupně nechyboval.

V návaznosti na shora uvedený dílčí právní názor odvolací soud konstatuje, že z hlediska odpovědnosti člena voleného orgánu za škodu je nutno aplikovat § 2913 odst. 1 NOZ. Z hlediska vzniku povinnosti k náhradě škody podle uvedeného ustanovení NOZ přitom musí nastat porušení smluvní povinnosti ze strany škůdce, vznik újmy na straně poškozeného, přičemž současně musí existovat příčinná souvislost mezi porušením smluvní povinnosti a vznikem újmy při neexistenci liberačních důvodů. Jestliže by škůdce prokázal, že mu ve splnění smluvní povinnosti bránila (byť jen dočasně) nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka, vzniklá nezávisle na jeho vůli, této své povinnosti k náhradě újmy by se účinně zprostil.

Na základě shora uvedeného odvolací soud učinil závěr totožný se soudem I. stupně, že žalovaný ve funkci jednatele žalobce nechal z prostředků žalobce v roce 2014 nedůvodně vyplatit nedoložené výkony v rozsahu 7 489 893,55 Kč, jejichž provedení nebylo prokázáno dokonce ani v pozdějších řízeních, přičemž z důvodu nepřipustného uplatňování těchto plateb, a to i za předchozí roky, byl žalobce pravomocně sankcionován v roce 2016 finančním úřadem v rozsahu další částky 3 438 483 Kč, kteréžto finanční újmy by nebylo, jestliže by žalovaný postupoval s péčí řádného hospodáře.

Odpovědnost žalovaného k náhradě správně soudem I. stupně zjištěné újmy je dána a žalovaný byl proto správně soudem I. stupně k jejímu zaplacení v rozsahu 10 928 376,55 Kč s příslušenstvím v souladu s § 2913 NOZ zavázán. Naopak žalovaný z výše uvedených důvodů uspěl s námitkou promlčení v rozsahu částky 21 442 815,60 Kč s přísl., jak to správně uzavřel soud I. stupně, jenž rovněž správně rozhodl o nákladech řízení před soudem I. stupně.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud neshledal odvolání žalobce ani žalovaného důvodným a napadený rozsudek proto v celém jeho rozsahu jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.

Před odvolacím soudem, nad rámec uvedeného, neobstála argumentace žalobce uvedená pod písmenem a) a b) jeho odvolání poukazující na skutečnost, že se jednatel [jméno] [příjmení] mohl dozvědět o újmě způsobené žalobci a o osobě, jež ji způsobila, až po vydání zprávy finančního úřadu, byť se zajímal o žalující společnost a její účetnictví, přičemž role jednatelů byly rozděleny tak, že žalovaný jednal za žalobkyni v záležitostech vyvíjených na území ČR, při nichž žalobce vstupoval do kontaktu s česky mluvícími osobami a orgány. Důvodem nevýznamnosti této argumentace je skutečnost, že jednatelé si nepochybně i v podmínkách právní úpravy účinné do

31. 12. 2013 mohli interně dohodnout oblast svého působení ve společnosti, avšak nemohli se tak zprostit svých základních povinností stanovených ve smyslu § 135 odst. 2 obchodního zákoníku, zejména v ustanovení § 194 odst. 5 obchodního zákoníku. Pro časový úsek nové právní úpravy (po [datum]) tuto problematiku upravuje § 159 NOZ ve spojení s § 51 a násl. ZOK, přičemž k právním jednáním obchodní korporace omezujícím odpovědnost člena jejích orgánů se nepřihlíží (§ 53 odst. 2 ZOK).

Důvodem nevýznamnosti této argumentace je dále skutečnost, že zkušený jednatel [jméno] [příjmení] nepochybně mohl zjistit skutečnosti svědčící o zbytečných nákladových položkách pro společnost v podobě vyplacených zprostředkovatelských provizí, jestliže by si vyžádal k nahlédnutí faktury se zcela nedostatečnou specifikací úkonů, jejichž vykonání mělo představovat důvod výplaty smluvního plnění. Již samotný fakt proplácení těchto nedostatečně specifikovaných prací a výkonů představoval postup rozporný s povinností péče řádného hospodáře. Navíc případným porovnáním vykazovaných nových zákazníků s databází zákazníků, již v minulosti odebírali předmětné zboží, bylo v možnostech žalobce udělat si představu o efektivitě vynakládání uvedených milionových nákladů na provize. Shora uvedené relativně nenáročné kontrolní úkony nemusel žalobce činit prostřednictvím jednatele [příjmení] narážejícího na jazykovou bariéru, ale mohl tak učinit prostřednictvím vhodné jazyka znalé osoby. V této souvislosti neobstojí argumentace žalobce, že uvedené úkony k vytvoření si představy o fungování společnosti nečinil z důvodu důvěry [jméno] [příjmení] vůči žalovanému, neboť uvedené kroky z počátku nemusely být vedeny nedůvěrou ve druhého jednatele, ale prostou snahou o snížení nákladů nebo o zefektivnění práce externích spolupracovníků. Konečně odvolací soud nesdílí stanovisko žalobce, že se jednatel žalobce [jméno] [příjmení] dostal do stavu nevědomosti o skutečném fungování žalobce z důvodu jím uváděného, „fingování“, když v průběhu žádného z řízení (před civilním soudem, před finančním úřadem ani před orgány činnými v trestním řízení) nevyšlo najevo, že by žalovaný cokoli falšoval na fakturách a jiných dokladech předkládaných zprostředkovateli, případně, že by po dohodě se zprostředkovateli jednal na škodu žalobce. Konečně nelze poukazovat na značnou dobu průběhu řízení před finančním úřadem, neboť, na rozdíl od jednoduchého testu efektivnosti fungování žalobce, jenž se dal při tak vysokých výdajích žalobce očekávat od jednatele [jméno] [příjmení], finanční úřad musel zjistit daleko větší rozsah skutečností primárně vycházejících z toho, že zprostředkovatelé nepřiznávali provize, obdržené od žalobce. Je tak zřejmé, že se žalobce a jeho druhý jednatel [jméno] [příjmení] mohl dozvědět o jednání nyní vytýkaném žalovanému bezprostředně po té, co žalovaný nechal proplatit nespecifikované a z hlediska zprostředkovatelských nedostatečně rozsahem prací podložené faktury, jež s tohoto důvodu neuznaly jako nákladové položky ani finanční orgány. Proto ani odvolací soud nepochyboval o správnosti závěru soudu I. stupně o promlčení žalobcova nároku za období let 2011–2013, když k proplacení poslední faktury za rok 2013 došlo v lednu 2014 a žaloba byla podána až [datum]. V této souvislosti před odvolacím soudem z uvedených důvodů neobstála následující argumentace žalobce uvedená pod písmenem c), d), e), f), g) a h) jeho odvolání poukazující na žalobcem tvrzené, „fingování“, „zatajování“ významných skutečností žalovaným, což mělo být důvodem, pro nějž se žalobce rovněž prostřednictvím jednatele [jméno] [příjmení] nemohl dozvědět o nepřipustném jednání žalovaného druhého jednatele.

Konečně z hlediska námitek žalobce před odvolacím soudem neobstála argumentace žalobce uvedená pod písmenem ch) jeho odvolání, poukazující na nové skutečnosti, kdy znalecký posudek ústavu [právnícká osoba] ze dne [datum] má být nepřipustný a poukazující na usnesení Okresního státního zastupitelství ve [obec] sp.zn. [číslo] 2018 ze dne [datum]. K tomu odvolací soud konstatuje, že znalecký posudek vznikl až v průběhu odvolacího řízení a je přípustný, byť skutečnosti v něm uvedené představují obecně známé skutečnosti nemající vliv na závěry tohoto řízení, když údaje posudku ohledně zprostředkovatelské činnosti a ohledně provizí vycházejí z obecného předpokladu kvalitně provedené a vykázané práce zprostředkovatelů, což není

projednávaný případ, jak správně zjistil soud I. stupně a před ním též finanční úřad. Ohledně uvedeného rozhodnutí státního zastupitelství o zrušení rozhodnutí policie o odložení trestní věci vedené proti oběma jednatelům žalobce pro jejich porušení povinnosti při správě cizího majetku odvolací soud konstatuje, že uvedené rozhodnutí je mu z úřední povinnosti známo a jeho zohlednění nepředstavuje porušení procesních pravidel daných o. s. ř.

Před odvolacím soudem z již naznačených důvodů ovšem neobstála ani argumentace žalovaného.

K bodu 1), 2), 3) a 4) odvolání žalovaného, týkajícího se možnosti zohlednění skutkových závěrů finančního úřadu odvolací soud vychází z § 135 odst. 2 o. s. ř. ohledně otázek, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu. Tyto otázky si soud sice může posoudit sám, avšak zůstala-li v podstatných rysech nezměněna důkazní situace před správním orgánem a před soudem, přičemž rozhodnutí správního orgánu, vybudované na závěrech správního orgánu o skutkovém stavu, když navíc rozhodnutí správního orgánu nebylo napadeno opravným prostředkem a nebylo tak předmětem přezkumu, lze jen stěží předpokládat zásadní jiná zjištění o stejných otázkách v řízení před soudem. Proto v souladu s uvedeným ustanovením o. s. ř. by nemohlo být soudu I. stupně ničeho vytýkáno, jestliže by po té, co bylo vydáno příslušným orgánem rozhodnutí o otázkách významných pro rozhodnutí soudu, by soud I. stupně z tohoto rozhodnutí správního orgánu vycházel.

V projednávaném případě soud I. stupně správně mechanicky nepřevzal závěry správních orgánů a správně prováděl sám vlastní dokazování. Jestliže dospěl k obdobným závěrům, jako správní orgán, nelze mu tuto skutečnost vytýkat. Ve vztahu k rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky v rozhodnutí sp.zn. 21 Cdo 3005/2011 ze dne 19. 2. 2013 a rozhodnutí sp.zn. 28 Cdo 223/2014 ze dne 16. 7. 2014 odvolací soud konstatuje nikoliv totožnou skutkovou situaci, avšak podstatné z uvedených rozhodnutí Nejvyššího soudu v poměrech projednávané věci je, že v pozdějším soudním řízení nelze nevzít v úvahu zjištění správních orgánů týkající se daňového subjektu, zvláště za situace, kdy v projednávaném případě tato zjištění správních orgánů nejsou vzdálena pravdě natolik, aby daňovému subjektu stálo za to se účinně bránit opravnými prostředky v průběhu daňového řízení vyjádřením svých skutkových tvrzení a předložení důkazů.

K bodu 3) odvolání žalovaného odvolací soud tam uvedenou argumentaci považuje za účelovou, zvláště zváží-li skutečnost, že na základě uvedených řízení před finančním úřadem byly žalobci vyměřeny postihy řádově v rozsahu několika milionů Kč. Již to by mělo jednatele - řádného hospodáře vést k podání opravných prostředků, jestliže by závěry a rozhodnutí finančního úřadu nebyla v souladu se zákonem.

K bodu 5) a 6), odvolání žalovaného odvolací soud konstatuje v návaznosti na uvedené shora, zvláště s ohledem na uvedené k bodu 3) odvolání, že i tato argumentace z již uvedených důvodů není věrohodná a akceptovatelná, když navíc je nutno poukázat na skutečnost, že rozhodnutí správního orgánu jsou pravomocná a ke zpochybnění skutkových východisek správního orgánu nebyly podmínky, s ohledem na jeho perfektní práci v každém detailu. Vše zvláště za situace, kdy přímá účastnice jednání s žalovaným [jméno] [příjmení] vše popřela a její činnost byla rekonstruována za pomoci nepřímých důkazů netvořících uzavřený řetězec s ohledem na zjevnou účelovost předkládání těchto nepřímých důkazů. Tato účelovost byla zřejmá z nesrovnalostí ve vlastních nepřímých důkazech, např. v čestných prohlášeních, v podstatné otázce tvrzených nových zákazníků, když až po výsledku správními orgány osob podepsaných na čestných prohlášeních, jež jim měla být připravena k podpisu, vyšlo najevo, že tyto osoby již v minulosti nakupovali předmětnou techniku, již byli pro její kvalitu věrní. Po tomto zjištění ztratila smysl existence finančně nákladných zprostředkovatelů, když oslovovat spokojené minulé zákazníky nakupující předmětnou techniku, bylo možno v rámci činnosti samotného žalobce.

K bodu 7) a 8), odvolání žalovaného odvolací soud konstatuje, že provedené dokazování před soudem I. stupně, navazující na skutková zjištění a rozhodnutí správních orgánů, svědčí

jednoznačně v neprospěch uvedených obranných tvrzení žalovaného, když osobou, jež se zásadně zasadila o značné obchodní obraty žalující společnosti, byl sám žalovaný, jenž nikoliv v nahodilých obchodních případech, ale v rámci trvalých a systematických objednávek zajišťoval uzavírání smluv s uvedenými dlouholetými odběrateli předmětné techniky, když na něho [jméno] [příjmení] směřovala tyto stále a dlouholeté zájemce o předmětnou techniku. V rámci toho jmenovaná prováděla pouze administrativní práce podřaditelné pod široký rozsah činností v rámci business developmentu, když zákazníkům několikrát do roka roznesla propagační materiály, katalogy výrobků a nové ceníky a dotazovala se jich na spokojenost s předmětnou technikou. Za tyto administrativní a nikoli náročné činnosti však zprostředkovatelům v rámci smluv o zprostředkování a business developmentu smluvní odměna nenáležela. [příjmení] [jméno] [příjmení] označovali kupující jako pracovníka marketingu, tedy nižší a obecnější formy směřující k dosažení prodeje konkrétního výrobku, jež předchází následnému zprostředkování konkrétních obchodů.

K bodu 9), odvolání žalovaného odvolací soud konstatuje, že za situace, kdy neexistovaly žádné jiné přímé důkazy a na činnost ve smyslu smluv o zprostředkování [jméno] [příjmení] mohlo být usuzováno pouze z řetězce nepřímých důkazů majících ozřejmit obsah činnosti jmenované vůči zákazníkům, když tento řetězec však měl shora naznačené trhliny, nebylo možno nevzít v úvahu výsledky sdělení jmenované uskutečněných před finančním úřadem. Soud I. stupně přitom pojal důvodné pochybnosti o tvrzení žalovaného, že zprostředkovatelé a zejména hlavní jejich představitelka [jméno] [příjmení], zprostředkovali prodeje, když sama [jméno] [příjmení] uvedenou skutečnost zpochybňuje. Výsledky dokazování ovšem nasvědčují tomu, že pokud [jméno] [příjmení] činila shora uvedené administrativní nenáročné úkony, postupovala tak nikoliv s cílem faktického zvýšení prodejů, jak věc vidí žalovaný ve snaze zbavit se odpovědnosti za souhlas s výplatou desítek milionů Kč během několika málo let, ale její motivací bylo, jak vyplývá z trestního rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 44 To 501/2019 z 12. 12. 2019, vzbudit dojem provádění nasmlouvaných prací, aby žalobce zaslal peníze, jež jmenovaná ihned odčerpala neznámo kam. To svědčí též o minimální faktické užitečnosti jednání [jméno] [příjmení] pro naplnění účelu smluv o zprostředkování. Činnosti prováděné jmenovanou bylo možno provádět silami žalobce, jak na to poukázal správně soud I. stupně, případně jinými lacinějšími formami spolupráce, případně při vyšší míře kontroly bylo možno žalovaným odhalit neexistenci smluvních podmínek pro výplatu provizí, a to již vyžadováním podrobného výčtu provedených prací, jako součást faktur předkládaných žalobci na statisícové až milionové částky. V uvedené pasivitě žalovaného tehdejšího jednatele lze spatřovat zásadní porušování povinnosti postupovat s péčí řádného hospodáře. Zanedbávání kontroly žalovaným je zřejmé i z právního názoru orgánů činných v trestním řízení, podle nichž nejsou prozatím dány podmínky pro odložení trestní věci obou jednatelů.

Před odvolacím soudem dále neobstála ani argumentace žalovaného uvedená pod bodem 10), 11), 12), 19), 21), 23), 24) a 32) odvolání žalovaného, poukazující na případ trestně stíhané [jméno] [příjmení] a na odložení trestní věci žalovaného. Důvodem pro neúspěch této argumentace je skutečnost, že prověřování věci orgány činnými v trestním řízení bylo po intervenci státního zástupce obnoveno, přičemž trestní stíhání [jméno] [příjmení] nemůže být důvodem pro závěr o neodpovědnosti žalovaného za způsobenou škodu za situace, kdy [jméno] [příjmení] byla trestně postižena za jednání, kdy tajila a nezdaňovala příjmy z plateb od žalovaného, odčerpané ze zprostředkovatelských společností, pro něž pracovala. [jméno] skutečnost, že zprostředkovatelé obdrželi od žalobce plnění, ještě nedokládá, že toto plnění bylo důvodné a odpovídalo smluvnímu ujednání. I takovéto plnění je podrobena dani. Proto poukaz na vyplacení plnění zprostředkovatelům nesvědčí o souladu výplat se smlouvami a s plněním povinností péče řádného hospodáře. Nedůvodnost těchto výplat byla finančním úřadem důvodně zkoumána a neuznána až ve chvíli, kdy uvedené zprostředkovatelům poskytnuté plnění žalobce nárokoval jako odečitatelnou daňovou položku, což byl počátek procesu ústího v závěr

finančního úřadu o nedostatečné práci zprostředkovatelů, nedosahující nasmlouvané úrovně, jenž ovšem mohl být učiněn dříve druhým ze společníků, jenž mohl zjistit, že zprostředkovatelské odměny neměly být vyplaceny a postup žalovaného tak byl nedůvodný neúčelný a nehospodárný. Jak bylo naznačeno výše, solidní velikostí obratu žalobce v daném konkrétním případě nebylo možno jako nepřímým důkazem o dostatečné práci zprostředkovatelů argumentovat, když závěru o naplňování podmínek smluv zprostředkovateli nenasvědčovaly žádné jiné skutečnosti a v průběhu řízení bylo zcela zřejmé, že velikost obratu byla dána předchozími dobrými zkušenostmi zákazníků se stroji výrobce [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení] republika Německo, na něž se [jméno] [příjmení] obracela. Značná část obratu šla na vrub práce žalovaného, jenž ovšem byl odměňován v rámci společnosti, se zákazníky projevujícími zájem o uvedené zemědělské stroje.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála ani argumentace žalovaného uvedená pod bodem 13), 28) a 30) odvolání žalovaného poukazující na tvrzené nekritické převzetí závěrů daňové správy o skutkovém stavu věci, ačkoliv to soudu zákon v § 135 o. s. ř. zapovídá. Důvodem pro neúspěch této argumentace je skutečnost, že soud I. stupně v řízení postupoval v souladu s procesním předpisem a správně v souladu s rozhodovací praxí aplikoval § 135 o. s. ř. Správně v souladu s § 135 odst. 2 o. s. ř. vycházel z rozhodnutí příslušných finančních orgánů.

Soud I. stupně hodnotil veškerá podstatná tvrzení žalovaného, přičemž v odvolacím řízení bylo odvolacím soudem opakovaně provedeno dokazování zejména žalovaným zdůrazňovanými čestnými prohlášeními Ing. [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. Šacha a Ing. Dufka. Tyto nepřímé důkazy mající prokazovat, že žalovaný nechal důvodně proplácet shora uvedené fakturované odměny, jak bylo uvedeno shora, však netvořily pevný nepřetržený řetězec nepřímých důkazů ohledně uvedené prokazované skutečnosti, zvláště po té, co bylo správně zjištěno již finančními orgány, že tato prohlášení neobsahují podstatnou skutečnost, a to, že tam uvedené společnosti již v minulosti tvořily okruh zákazníků odebírající výrobky [příjmení] [jméno] [příjmení] [příjmení] republika Německo a činnost zprostředkovatelů tak fakticky nesměřovala k rozšíření okruhu odběratelů uvedené techniky, což byl hlavní argument žalovaného k odůvodnění uzavírání uvedených smluv.

Podle odvolacího soudu na druhé straně není důvodu nevěřit tvrzení žalovaného, uvedenému v jeho odvolání, podle něhož [jméno] [příjmení], byť to před orgány policie popírala, uvedeným stálým obchodním partnerům předávala propagační materiály a informace o nových nabídkách strojů. Odvolací soud však shodně se soudem I. stupně a s finančním úřadem ze shora uvedených důvodů nesdílí stanovisko žalovaného, že jmenovaná v souladu se zprostředkovatelskými smlouvami naplnila podmínky pro výplatu provizí.

Podle odvolacího soudu rovněž není důvod nevěřit údajům o značném rozsahu prodeje předmětné zemědělské techniky, avšak platí vše uvedené shora, že žalovanému byl důvodně vytýkán postup nikoliv s péčí řádného hospodáře, když shora uvedené fakturované vysoké smluvní odměny měly být před jejich vyplacením podrobeny kontrole, zda byly naplněny smluvní podmínky k tomu, aby byla vyplacena každá jednotlivá smluvní odměna. Jestliže činnost zprostředkovatelů spočívala nedostatečně pouze v rutinních úkonech v roznosu ceníků, nabídek, propagačních materiálů a v dotazech na spokojenost se zakoupenou technikou, kteroužto činnost mohl žalobce zajistit vlastními silami nebo za minimální náklady osobami v pracovním nebo obdobném poměru, mělo dojít v rámci řádného hospodaření, vedle nevyplacení odměn, k opakovanému neuzavírání takovýchto smluv. Ostatně čestná prohlášení např. prohlášení Šacha, hovoří o kontaktu [jméno] [příjmení] se zákazníkem, jenž v minulosti nakupoval od žalobce za účelem předání ceníků a nabídek a o předání případu žalobci, jenž prostřednictvím žalovaného zajišťoval práci se stálými zákazníky. Od žalobce měla [jméno] [příjmení] kontakty na stávající odběratele výrobků. Proto i podle odvolacího soudu byly správné kritické úvahy soudu I. stupně a rovněž i finančního úřadu na splnění podmínek zprostředkovatelských smluv k výplatě odměn při tvrzeném vyhledávání nových zákazníků.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 14), 15) a 30) odvolání žalovaného poukazující na nemožnost označit za nevěrohodné čestná prohlášení jmenovaných pro neuvedení předchozích obchodních případů, případně že čestná prohlášení byla vyhotovena žalovaným, když svá prohlášení jmenovaní jako pravdivá podepsali. Důvodem pro neúspěch této argumentace je skutečnost, že uvedené nepřímé důkazy o vzniku tvrzeného nároku na výplatu zprostředkovatelských odměn nepochybně mají racionální základ, avšak jestliže byly předepsány žalovaným a jmenovaní tato prohlášení pouze podepisovali, přičemž tato čestná prohlášení zamlčují podstatné okolnosti případu, nemohou nezpochybnitelně zapadat do řetězce nepřímých důkazů, na základě nichž by bylo možno činit pro žalovaného příznivý závěr o naplnění podmínek výplaty zprostředkovatelských odměn. K otázce žalovaného, zda vůbec existuje důkaz, který by mohl žalovaný předložit, aby finanční úřad přesvědčil o tom, že [jméno] [příjmení] zprostředkovala žalobci obchody se společnostmi [právnícká osoba], [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] odvolací soud konstatuje, že s ohledem na obranu žalovaného byla předpokládána aktivita žalovaného prokazující naplnění podmínek nároku na výplatu zprostředkovatelských odměn, případně prokázání toho, proč žalovaný, jenž jako jednatel fakticky pracoval se stálými zákazníky a zajišťoval solidní velikost obratu žalobce, nebyl schopen zajistit sám nebo prostřednictvím jím pověřené osoby též jednoduché rutinní úkony, jež prováděla [jméno] [příjmení]. Tato důkazní aktivita žalovaného nebyla, s ohledem na jeho složitou důkazní situaci, natolik účinná, aby nemohla vést k závěru o důvodnosti vyplácení zprostředkovatelských odměn a postupu v této souvislosti s péčí řádného hospodáře.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála ani argumentace žalovaného uvedená pod bodem 16), 17), 18) a 32) odvolání žalovaného poukazující na různá hodnocení čestných prohlášení finančním úřadem a Policií ČR, jakož i na spokojení se s výsledky výsledku před finančním úřadem [jméno] [příjmení], jež vše popřela, včetně spolupráce se žalobcem a plnění zprostředkovatelských smluv, přičemž žalovaný nevěděl, že jmenovaná bude vypovídat v tom smyslu, že vše popře. Důvodem pro neúspěch této argumentace je skutečnost, že lze konstatovat jiné potřeby prokazování jiných skutečností v trestním řízení a jiné v rámci správního řízení a na něho navazujícího civilního řízení řešícího dopady v oblasti náhrady škody v souvislosti s neoprávněně vyplacenými provizemi, jež zjistil před tím již finanční úřad, pro jehož závěry o existenci daňově uznatelných nákladů byla významná zjištění o (ne) důvodnosti vyplácení provizí, což mělo význam též pro soud z hlediska posouzení správnosti postupu žalovaného z pohledu péče řádného hospodáře. Ostatně orgány činné v trestním řízení vyjádřili pokračováním prověřování postupu žalovaného shodně pochybnosti společně s finančním úřadem ohledně předmětných čestných prohlášení ohledně důvodnosti vyplácených provizí, jakož i ohledně postupu žalovaného s péčí řádného hospodáře.

Ohledně popírání veškerých kontaktů [jméno] [příjmení] odvolací soud konstatuje, že finanční orgány i civilní soudy se zjištěními z výsledku [jméno] [příjmení] pracovaly jako s každým jiným důkazem. Zjišťovaly, které skutečnosti byly na základě tohoto důkazu prokázány, které nikoliv a o kterých lze pochybovat a je nutno je prokázat jinak. Tak finanční orgány a civilní soudy prvostupňový i odvolací konstatovaly, že aktivity [jméno] [příjmení], mající základ ve zprostředkovatelských smlouvách zdaleka nedosahovaly nasmlouvaných rozměrů umožňujících uzavřít, že byly provedeny úkony podle smluv, umožňující vyplatit nasmlouvané provize.

Odvolací soud vychází ze skutečnosti, že [jméno] [příjmení] byla osoba obohacující se trestně zapovězenou činností. Přestože tuto skutečnost žalovaný nevěděl, bylo nutno práce zprostředkovatelů kontrolovat, měla-li být za jejich činnost vyplácena odměna v rozsahu desítek milionů Kč. Žalovaný tuto základní činnost nezabezpečil a v tom je rovněž spatřováno jeho porušování povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Důvody postupu [jméno] [příjmení] nejsou pro toto řízení významné, když nebylo prokázáno před finančním úřadem a před civilním ani trestním soudem spojení žalovaného a [jméno] [příjmení] za účelem jednání na škodu žalobce. Proto se na druhé straně odvolací soud nemohl ztotožnit s označováním žalovaného, jako osoby

podílející se na vytváření důmyslného systému fingovaných účetních dokladů, jak se o to ve svém odvolání snaží žalobce, aby na druhé straně sám ospravedlnil pohodlnost a zanedbávání druhým jednatelem [jméno] [příjmení] základních kontrol v oblasti tvorby zprostředkovatelských smluv a vyplacených desítek milionů Kč z majetku žalobce.

Odvolací soud konstatuje, že by žalovanému nebylo lze vytknout postup, jestliže by došlo k vyplacení odměn nedopatřením a žalovaný jednatel by přistoupil k jejich vymáhání. Nesprávný postup žalovaného spočíval v bezhlavém a nekontrolovatelném vyplacení všeho toho, co si s poukazem na zprostředkovatelské smlouvy uvedené společností vyfakturovaly bez rozpisů provedených prací. Na tomto místě nelze ničeho vytýkat ani účetní a auditorským společnostem, že neupozorňovaly na vyplacené velmi vysoké částky, když je schválil žalovaný jednatel a bylo možno předpokládat, že jednatel provedení prací kontroloval nebo nechal zkontrolovat, aby naplňovaly uzavřené smlouvy.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 20) odvolání žalovaného poukazující na to, že [jméno] [příjmení] se nikdy nezajímal o zisk, který žalobkyni po přeprodeji zůstane a žalovaného neomezoval v investicích do podpory prodeje. Důvodem pro neúspěch této argumentace je skutečnost, že předmětem řízení není to, do jaké míry [jméno] [příjmení] podporoval prodej a jakým způsobem, ale to, proč vyplacení peněz na provize neodpovídalo smlouvám o zprostředkování.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 22) a 32) odvolání žalovaného poukazující na to, že se nalézací soud pustil do hodnocení, zda bylo zprostředkování pro žalobce vůbec potřebné, když byl sám zprostředkovatelem. Podle názoru odvolacího soudu tak činil soud I. stupně správně, když v případě žalovaného bylo zjišťováno, zda výdaje na předmětné provize byly činěny v rámci potřebného postupu řádného hospodáře, či mimo tento zákonem stanovený imperativ. Za situace, že [jméno] [příjmení] činila pouze uvedené jednoduché administrativní úkony, i odvolací soud zastává shodný názor se soudem I. stupně, že uvedené úkony mohl činit nebo nechat zařídit za nesrovnatelně nižší částky ve vlastní režii sám žalobce prostřednictvím rozhodnutí žalovaného. Jak je totiž zřejmé z průběhu obchodování v letech 2011 2014, žalovaný dokázal zajistit téměř výhradně vlastními schopnostmi nárůsty prodeje žalobce a z toho důvodu není nesprávná úvaha soudu I. stupně, že bylo v silách žalobce postarat se o nárůsty prodeje vlastními silami.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 23) odvolání žalovaného poukazující na to, že by se měl soud vyjádřit k tomu, jak by podnikání žalobce vypadalo bez zprostředkovaných zákazníků. Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že podle výsledků dokazování bylo správně uzavřeno soudem I. stupně ve shodě se závěry finančního úřadu, že zprostředkování uzavření smluv s novými zákazníky, což bylo důvodem uzavření těchto zprostředkovatelských smluv, v souladu se smlouvami neproběhlo. Stejně tak není účelem soudu předpovídat a modelovat obraty a tržby žalobce, přičemž s ohledem na vše uvedené by se nejspíše výsledky nelišily od stávajících výsledků, pokud by provedení jednoduchých úkonů prováděných [jméno] [příjmení] zajistil žalobce vlastními silami, což bylo v možnostech i schopnostech žalobce.

Stejně tak před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 25) odvolání žalovaného poukazující na okolnosti, které předcházely vystavení a zaplacení faktury Ing. [jméno] [příjmení], když podle výsledků dokazování i tento zprostředkovatel se choval obdobně jako [jméno] [příjmení], nenaplnil obsah ujednání zprostředkovatelské smlouvy, přičemž i v případě tohoto zprostředkovatele je zřejmé, že vyplacení prostředků tomuto zprostředkovateli nevedlo k rozšiřování okruhu kupujících a platby tomuto zprostředkovateli byly celkově nevhodným počínáním si ze strany žalovaného.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 26), 27), 28) a 30) odvolání žalovaného poukazující na rozličné názory policejního orgánu a finančního úřadu,

když podle právního názoru státního zástupce podle obsahu spisu bylo zrušeno rozhodnutí policejního orgánu, když se státní zástupce přiblížil názoru kontrolní skupiny finančního úřadu. Odložení šetření policií z podnětu finančního úřadu tak není aktuální s ohledem na zrušení tohoto rozhodnutí policejního orgánu. Z něho je významné z hlediska odvolání žalobce také to, že je prověřována nečinnost též druhého jednatele [jméno] [příjmení].

Před odvolacím soudem neobstála další argumentace žalovaného uvedená pod bodem 29) odvolání žalovaného poukazující na skutečnost, že [jméno] [příjmení] působil a působí ve [právní osoba] Agrartechnik GmbH ve [příjmení] republice Německo, která byla a je po celou dobu jediným dodavatelem zboží pro společnosti [právní osoba], a měla tak ty nejlepší předpoklady pro naprosto dokonalý přehled o činnosti své odnože působící na území České republiky a má tak současně naprosto přesné informace sloužící pro srovnání nákupních cen, prodejních cen, marží, rabatů a celkových hospodářských výsledků, kde je tak prakticky nemožné i krátkodobé, natož několikaleté, nestandardní chování ve vztahu k vykazování nepravdivých nákladů na zprostředkování obchodních případů. Tomu nemá odvolací soud důvod nevěřit, když uvedené je zřejmé z výsledku dokazování a ze stanovisek účastníků. Tato skutečnost proto správně vedla soud I. stupně k závěru o možnosti rychlého zjištění a nápravy uvedeného stavu v žalující společnosti, jestliže by se jednatel [jméno] [příjmení] alespoň v hrubých rysech zabýval tím, proč jsou žalující společnosti vypláceny velmi vysoké částky společností, jež nedodávají žalobci zboží související se zemědělskou technikou. Uvedené však nemá vliv na vlastní odpovědnost žalovaného ani na otázky případného zproštění se odpovědnosti žalovaného za způsobenou škodu.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 31) odvolání žalovaného poukazující na skutečnost, že nalézací soud učinil nesprávná zjištění z účetních závěrek ohledně tržeb zvláštních výrobků. Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že argumenty soudu I. stupně z účetních dokladů jsou pouze podpůrné a na jejich správnosti není napadené rozhodnutí vybudováno. Ostatně o hospodářských výsledcích žalobce a o nárůstech prodejů, podaných žalovaným, odvolací soud nemá důvodu pochybovat, jak je uvedeno shora.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 32), že podle žalovaného není na místě úvaha soudu I. stupně o tom, že i pokud by údajní zprostředkovatelé opravdu působili, potom za zjištěné situace by se nejednalo o účelné platby a proto se žalovaný nechoval jako řádný hospodář, což navazuje na konstatování soudu I. stupně v tom smyslu, že žalobce sám podnikal jako zprostředkovatel a jestliže nechal vyplatit z majetku žalobce za zprostředkovatelskou činnost třetím osobám ze svých ročních tržeb více než 10%, ač zprostředkovatelská činnost patří z 97% k náplni jeho činnosti, nutnost takových plateb třetím osobám se podle soudu I. stupně jeví krajně nepravděpodobná.

Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že podle odvolacího soudu za dané skutkové situace nejsou na místě tvrzení žalovaného, že se choval jako řádný hospodář, když činnost zprostředkovatelů a zejména [jméno] [příjmení], za níž byly vypláceny žalobcem odměny, byl žalobce schopen zajistit sám, jak se ukázalo, když [jméno] [příjmení] nevykonávala v plném rozsahu nasmlouvanou činnost (neprováděla např. pro rozhodnutí o investici do nákladné zemědělské techniky podstatné rozборы atd.) a zájemce, kteří v minulosti předmětnou zemědělskou techniku od téhož výrobce kupovali, pouze odkazovala na žalovaného, jenž byl schopen svojí činností dosahovat značných obrátů prodeje zboží žalobcem. Za této situace ani podle odvolacího soudu nebylo nutno uzavírat zprostředkovatelské smlouvy, jež nebyly v plném rozsahu v předchozích letech naplňovány, na což žalovaný nereagoval a nechával proplácet fakturované částky bez bližší specifikace, jak správně konstatoval i finanční úřad. To je zřejmé ze skutečnosti, že žalovaný byl schopen prokazovat pouze nedostatečnou činnost [jméno] [příjmení], nikoliv již nasmlouvané rešerše atd. Vyplácení vysokých odměn shora uvedeným společností by muselo být odůvodněno plněním smluvních povinností ze strany zprostředkovatelů. Objektivní zájem žalující společnosti na vydávání shora uvedených desítek

milionů Kč za běžnou administrativní činnost (několikrát v roce roznos ceníků, propagačních materiálů a dotazy na zákazníky ohledně jejich spokojenosti) již byl žalobce schopen zajišťovat sám, byl i podle odvolacího soudu nepravděpodobný vzhledem k potřebám žalobce. S tím souvisí i správná úvaha soudu I. stupně, podle níž nebyť uvedených zbytečných výdajů řádově v desítkách milionů Kč za uvedenou běžnou administrativní činnost, nepochybně by se tato skutečnost projevila v lepších hospodářských výsledcích dosaženého zisku.

Jestliže podle žalovaného postrádá vysvětlení, proč a na základě čeho soud I. stupně dospěl k závěru, že žalobkyní vyplácené částky za zprostředkovatelskou činnost byly vysoké, když přiložený znalecký posudek konstatuje opak, odvolací soud v obecné rovině konstatuje, že lze s existencí obchodních zprostředkovatelů spojit poskytování odpovídající odměny. To ovšem v případě za situace, kdy tuto činnost není schopna zajišťovat sama společnost, nebo zprostředkovatel může činit potřebné efektivněji. Potom je hospodárné uzavírat zprostředkovatelské smlouvy a vyplácet zprostředkovateli odměny, avšak pouze při řádném splnění závazků vyplývajících ze zprostředkovatelských smluv. To nebyl projednávaný případ, jak vyplývá ze shora uvedeného. Jestliže žalovaný nechal proplatit každou z předložených faktur, ačkoli tyto neobsahovali bližší specifikaci provedených prací a aniž by zprostředkovatelé plnili další nasmlouvané povinnosti. Žalovaný si tak nepočínal podle odvolacího soudu s péčí řádného hospodáře, když nepočínal-li si zprostředkovatel beze zbytku v souladu se smluvním ujednáním, nebylo mu možno přiznat žádnou odměnu až do doby, než splní vše, k čemu se zavázal. Podle odvolacího soudu totiž vysoká cena za nasmlouvanou činnost mohla být odůvodněna např. vysoce odbornými rozbory, k nimž se zprostředkovatele zavázali, pokud by se nejednalo o pouhé převzaté rešerše a rozbory, jimiž za dlouhé roky své činnosti disponuje výrobní podnik. Výplatu vysokých provizí nabylo možno odůvodňovat provedením pouze některých administrativních a méně náročných činností, jak se stávalo v projednávaném případě, jak je uvedeno shora. Ostatně postoj [jméno] [příjmení], jež neobhajovala před finančními orgány a před orgány policie pro jednotlivé společnosti oprávněnost plnění a k oprávněnosti tohoto plnění se neměla, spíše svědčí o tom, že si byla kriticky vědoma nedostatečnosti svého úsilí nenaplňujícího sjednané podmínky pro výplatu odměn.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 33) odvolání žalovaného poukazující na plné promlčení žalobcova nároku. Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že žalovaného argumentace v uvedeném směru nemá oporu v ustanovení nové civilní právní úpravy. [ulice] úprava je vstřícnější vůči věřiteli (poškozenému) a přísnější vůči škůdci, když může v určitých případech oddálit okamžik uplynutí promlčecí lhůty, avšak tato úprava odstranila nejistotu v otázce určení okamžiku běhu promlčecí lhůty.

Obecně nejsou vyloučeny v daném oboru podnikání samotné zprostředkovatelské smlouvy a plnění z nich, jak je zřejmé i ze znaleckého posudku předloženého žalovaným, ale žalovanému je vytýkáno proplácení faktur neobsahujících specifikaci provedených prací, případně to, že žalovaný musel vědět o neplnění zprostředkovatelských smluv a přesto nechal proplácet nespecifikované faktury, případně po prvním smluvním období uzavíral další shodné smlouvy, ačkoliv musel vědět, že zprostředkovatelé oslovují nikoliv noví odběratelé, ale již dřívější zákazníci, vůči nimž jsou činěny pouze nenáročné administrativní úkony, jež by si mohl žalobce zajistit svými možnostmi a méně finančně náročnějším způsobem (roznos propagačních materiálů, katalogů nových výrobků a ceníků atd.). To by ze strany druhého jednatele sice vyžadovalo zásadně hloubkovou prověrku zaměřenou na kontrolu fakturačních a jiných dokladů, to by ovšem neměl být, nebyl nepřekonatelný problém po té, co jednatel [jméno] [příjmení] mohl bez větších problémů sám nebo prostřednictvím jazyka znalé osoby zjistit skutečnosti nasvědčující nepodloženému vyplácení provizí. Postup jmenovaného z hlediska nové právní úpravy nemůže vést k žalovaným požadovanému závěru o dřívějším počátku běhu promlčecí lhůty podle NOZ

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 34) odvolání žalovaného poukazující na zavinění také druhého jednatele [jméno] [příjmení], jenž je sám vinen z porušení jednatelských povinností. Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že odvolací soud sice souhlasí s pochybeními o postupu obou jednatelů při nakládání se svěřeným majetkem, což vede k prověřování jejich postupu též orgány činnými v trestním řízení. Z hlediska civilní objektivní odpovědnosti podle NOZ tato otázka není významná a úvaha soudu I. stupně jde pouze nad rámec otázek civilní odpovědnosti jednatele společnosti, a to s ohledem na argumentaci žalovaného poukazujícího v různých souvislostech na trestní řízení. V zásadě je věcí žalobce, na kterého ze solidárních škůdců se s návrhem na náhradu škody obrátí, přičemž je nutno mít na mysli i skutečnost, že v daném případě jde o návrhové řízení a soud nemohl nad rámec žaloby zavázat též druhého jednatele.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 35) odvolání žalovaného poukazující na tvrzenou snahu [jméno] [příjmení] podanou žalobou se vyhnout následkům svého protiprávního jednání, pro něž je stíhán policií. Důvodem neúspěchu této argumentace je skutečnost, že předmětnou společnickou žalobou žalobce realizuje právo chránit svůj majetek proti nedovolenému jednání osob zevnitř společnosti, přičemž společnost musí někdo v řízení zastupovat. Druhý jednatel [jméno] [příjmení] se nevyhýbá trestnímu posouzení svého jednání, jak vyplývá z probíhajícího postupu policie, s ohledem na aktuální právní názor státního zastupitelství.

Před odvolacím soudem neobstála argumentace žalovaného uvedená pod bodem 36) odvolání žalovaného poukazující na solidární odpovědnost obou jednatelů a na nemožnost zastoupení žalobce [jméno] [příjmení]. Důvodem jsou skutečnosti uvedené shora a dále skutečnost, že zájmy jednatele [jméno] [příjmení] ve snaze vymoci pro společnost náhradu za utrpěnou újmu jsou totožné se zájmy společnosti a není důvodu zpochybňovat jeho zastupování žalobce. K otázce solidární odpovědnosti obou jednatelů odvolací soud konstatuje, že je věcí jakým postupem se žalobce bude domáhat odpovědnosti na jednotlivých osobách připadajících v úvahu k náhradě škody.

Žalovaný byl v odvolacím řízení převážně úspěšný a v souladu s § 224 odst. 1 a § 142 odst. 2 o. s. ř., jakož i v souladu s § 7, 11 a 13 vyhl. č. 117/ 1996 Sb. (advokátní tarif) mu náleží proti převážně neúspěšnému žalobci právo na poměrnou (v rozsahu 33%) náhradu nákladů odvolacího řízení v celkové výši 237 121 Kč (33% z částky 711 363 Kč) představovaných náhradou za zaplacené soudní poplatky 546 419 Kč a 1 000 Kč a náhradou nákladů na zastoupení advokátem za jím v odvolacím řízení vykonané 3 úkony právní služby, a to odvolání do přiznané částky 10 928 376,55 Kč (odměna 48 700 Kč), odvolání do rozhodnutí o předběžném opatření (odměna 28 631 Kč), účast při jednání odvolacího soudu dne [datum] (odměna 57 260 Kč). Advokátu žalovaného náleží i 3 režijní paušály po 300 Kč. Zástupce žalovaného má podle § 137 odst. 3, odst. 4 o. s. ř. rovněž právo na náhradu za advokátem odvedenou DPH ve výši 28 453 Kč. Nad rámec uvedeného odvolací soud konstatuje, že advokátu žalovaného přiznal náhradu pouze za perfektní úkony právní služby a z toho důvodu nebral zřetel na doplňování jím podaného odvolání, když podání má mít takové parametry, aby nemuselo být doplňováno.

Proto bylo rozhodnuto v bodu II. výroku tohoto rozsudku tak, že převážně neúspěšný žalobce je povinen nahradit převážně úspěšnému žalovanému do tří dnů od právní moci rozsudku na nákladech odvolacího řízení částku 237 121 Kč k rukám zástupce žalovaného.

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, za podmínek § 237 a násl. o.s.ř. Dovolání je možno podat do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 12. května 2020

JUDr. František Švantner
předseda senátu